ΕΤΟΣ Β'. ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'. ΑΘΗΝΑΙ, Κυριακὴ 19 Ὀκτωβρίου 1908. Ἀριθ. (214—42)

ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΟΛΥΤΕΛΗΣ
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡ.
Ἐτησία δραχ. 12
Ἐξάμηνος δραχ. 6
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ἐτησία φρ. χρ. 20
Ἐξάμ. » » 10
Τὸ φύλλον λεπ. 25

Η ΑΛΗΘΕΙΑ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΥΑΓ. Ν. ΛΑΧΑΝΟΚΑΡΔΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΛΙΓΗ
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡ.
Ἐτησία δραχ. 6
Ἐξάμηνος δραχ. 3
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ἐτησία φρ. χρ. 10
Ἐξάμ. » » 5
Τὸ φύλλον λεπ. 10

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Λέκα ἀρ. 24 (Ἔναντι Στοᾶς Σιμοπούλου)

ΟΛΑ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ "ΑΛΗΘΕΙΑΣ" ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Β. Ν. ΚΑΡΒΕΛΛΗΣ (ΚΑΪΡΟΝ).
P. O. BOX 1385

Η ΚΡΙΣΙΣ ΕΝ ΤΗι ΑΝΑΤΟΛΗι

Η ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΡΗΤΑΣ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Μὲ τὴν ἀνακοίνωσιν τῶν προστατίδων Δυνάμεων πρὸς τὴν Κρητικὴν Κυβέρνησιν πᾶς κίνδυνος πρὸς διατάραξιν τῆς εἰρήνης ἐκ μέρους ἑλληνικοῦ ἀπεσοβήθη. Αἱ προστάτιδες Δυνάμεις λέγονται πρόθυμοι νὰ φέρωσιν **εὐμενῶς** *τὸ ζήτημα τῆς Ἑνώσεως ἐνώπιον τῆς ὁλομελείας τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, τοῦθ' ὅπερ ἰσοδυναμεῖ μὲ τὴν ἤδη ἐξασφάλισιν τῆς πλειονοψηφίας διότι αἱ ὑπολειπόμεναι δύο δυνάμεις ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Γερμανία δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ μὴ παραδέχθοῦν τὸ τετελεσμένον γεγονὸς τῆς αὐθορμήτου ἐτυμηγορίας ὁλοκλήρου λαοῦ, ἐνῷ θὰ ζήσουν ταὐτοχρόνως τὴν καθιέρωσιν πραξικοπήματος ἐνέχοντος δόσιν αὐθαιρεσίας. Ὥστε τὸ ζήτημα τῆς Κρήτης πρέπει νὰ θεωρηθῇ ἀπὸ τοῦδε ὡς μέλλον νὰ συμπεριληφθῇ εἰς τὸ πρόγραμμα τῆς Διεθνοῦς Συνδιασκέψεως καὶ ἑπομένως λελυμένον.*

Καὶ ἀπὸ τὸ μέρος τῆς Βουλγαρίας ὁ ὁρίζων φαίνεται κατὰ τὴν παροῦσαν ἑβδομάδα αἰθριώτερος ἀφοῦ πλέον ἡ Βουλγαρικὴ Κυβέρνησις συναισθανθεῖσα ἐκ τῆς τελευταίας πρὸς αὐτὴν ἀνακοινώσεως τῶν Δυνάμεων τὴν θέλησιν τούτων νὰ μὴ διαταραχθῇ ἡ εἰρήνη, δεικνύεται πρόθυμος νὰ ἔλθῃ εἰς διαπραγματεύσεις μὲ τὴν Τουρκίαν διὰ τὴν χρηματικὴν ἀποζημίωσιν καὶ προσέτι νὰ ἀποπέμψῃ ἐκ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ 7500 ἐφέδρους.

Μόνον ἡ στάσις τῆς Σερβίας καὶ τοῦ Μαυροβουνίου παραμένει ὡς μόνη ἀπειλὴ ἀνησυχιῶν εἰς τὴν Βαλκανικήν.

Ἀλλ' ἡ διπλωματία ἡ ὁποία δὲν ἐζήλευσε ποτὲ ἔπαθλον ταχύτητος θέλει εὕρῃ μὲ τὴν ὥραν της μίαν λύσιν πρὸς ἱκανοποίησιν καὶ τῶν ἀπαιτήσεων τῶν συμπαθῶν φίλων μας Σέρβων.

Ὅταν δὲ εὑρεθῇ ἡ λύσις εἰς ἣν νὰ συμφωνήσῃ ἡ ὁλομέλεια τῶν Δυνάμεων, τοῦθ' ὅπερ φαίνεται δὲν θὰ ἀργήσῃ διὸ καὶ ἡ Αὐστρία μετὰ τῆς Γερμανίας φαίνονται παραδεχόμεναι τὸ ἀγγλογαλλορωσσικὸν πρόγραμμα τότε θέλει συγκληθῇ ἡ Συνδιάσκεψις ἡ ὁποία ἵνα μὴ καταλήξῃ εἰς καυγᾶν καὶ γίνῃ παρὰ τὸν σκοπὸν τὸν ὁποῖον ἐπιδιώκει ἀφετηρία συρράξεων, κρίνουν καλὸν νὰ ἔχῃ ἐκ τῶν προτέρων προδιαγεγραμμένον τὸ πρόγραμμα καὶ ἀποφασισμένην τὴν λύσιν. Ὥστε εἰς τὴν ἐρώτησίν μας τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος **«Εἰρήνη ἢ πόλεμος;»** *δύναται νὰ ἀντικατασταθῇ σήμερον ἡ ἑξῆς:* **«Πότε θὰ γίνῃ ἡ Διεθνὴς Συνδιάσκεψις;»** *καὶ τοῦτο δὲν εἶνε μικρὸν κέρδος διὰ τὴν εἰρήνην καὶ τὸν πολιτισμόν.*

Η ΚΡΗΤΗ ΣΗΜΕΡΟΝ

Τὰ Κρητικὰ γραμματόσημα μετὰ τὴν ἕνωσιν κυκλοφοροῦν ὡς Ἑλληνικὰ πλέον Ἄνωθεν τῆς Κρήτης εἶναι τυπωμένη ἡ "ΕΛΛΑΣ", ὡς φαίνεται εἰς τὴν εἰκόνα.

Η ΚΡΗΤΗ ΠΡΟ ΔΥΟ ΕΤΩΝ

(ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ)

Ὅταν πρὸ εἴκοσι μόλις μηνῶν ἡ Κρητικὴ χωροφυλακὴ ὑπὸ τοὺς πρώτους Ἕλληνας ἀξιωματικοὺς προέπεμπε τοὺς πρώτους ἀναχωροῦντας ἐκ τῆς νήσου Ἰταλοὺς καραβινοφόρους. [Ἰανουάριος 1907].

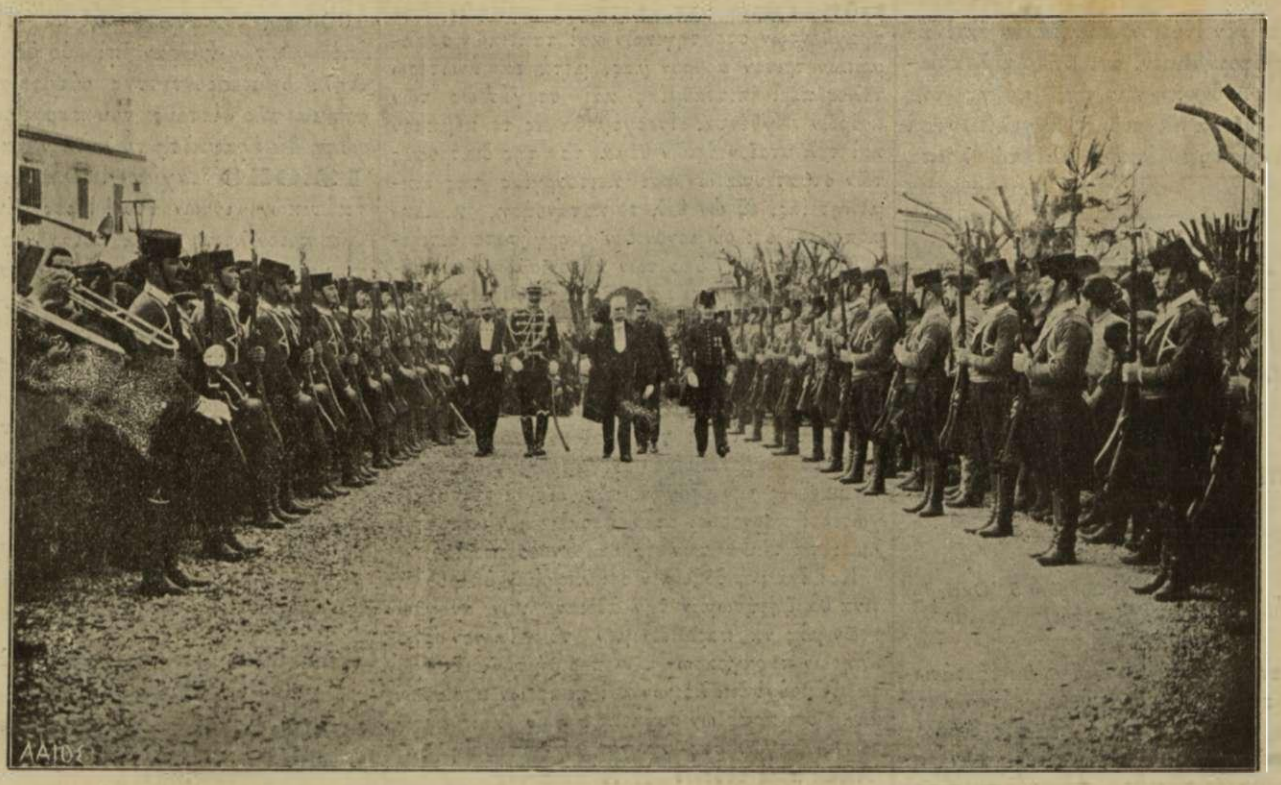

Ὅταν ὁ κ. Ἀλ. Ζαΐμης πρὸ δύο περίπου ἐτῶν κατελθὼν εἰς Κρήτην προσήρχετο εἰς τὸ ἐν Χανίοις Βουλευτήριον νὰ ὁρκισθῇ ὡς ὕπατος Ἁρμοστὴς τῆς Νήσου.

Η ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΡΗΤΗΝ

(Ἀκριβὴς μετάφρασις τοῦ γαλλικοῦ κειμένου τῆς πρὸς τὴν Κρητικὴν Κυβέρνησιν ἀνακοινώσεως τῶν Προστατίδων Δυνάμεων).

»Οἱ διπλωματικοὶ πράκτορες τῆς Γαλλίας, Μεγάλης Βρεττανίας, Ἰταλίας καὶ Ρωσσίας λαμβάνουν τὴν τιμὴν κατ' ἐντολὴν τῶν Κυβερνήσεών των, νὰ ἀνακοινώσουν εἰς τὴν Κρητικὴν Κυβέρνησιν τὰ ἑξῆς.

«Αἱ προστάτιδες Δυνάμεις θεωροῦν τὴν Ἕνωσιν τῆς Κρήτης μὲ τὴν Ἑλλάδα ὡς ἐξαρτωμένην ἐκ τῆς συναινέσεως τῶν Δυνάμεων αἱ ὁποῖαι συνῆψαν ὑποχρεώσεις μετὰ τῆς Τουρκίας. Οὐχ' ἧττον ὅμως θὰ ἦσαν πρόθυμοι ν' ἀποβλέψουν μετ' εὐμενείας εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ ζητήματος τούτου μετὰ τῆς Τουρκίας, ἐὰν ἡ τάξις τηρηθῇ ἐν τῇ νήσῳ καὶ προσέτι ἐξασφαλισθῇ ἡ ἀσφάλεια τοῦ μουσουλμανικοῦ πληθυσμοῦ.»

ΤΟ ΕΚ ΠΑΤΜΟΥ

ΚΛΑΠΕΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Περὶ τοῦ αἴφνης ἐξαφανισθέντος χειρογράφου Εὐαγγελίου τῆς Πάτμου, καὶ οὗτινος εἰκόνα διὰ προβολῶν φωτεινῶν ἀκτίνων εἰς τὰς ἐν Παρνασσῷ διαλέξεις ἐπέδειξεν ὁ κ. Λαμπάκης, παρὰ τοῦ αὐτοῦ πληροφορούμεθα ὅτι ὁ κῶδιξ οὗτος, οὗτινος 33 μόνον φύλλα διεσώθησαν ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ τῆς Μονῆς Πάτμου, τῶν λοιπῶν φύλλων διεσπαρμένων εἰς διαφόρους Εὐρωπαϊ-

κὰς Βιβλιοθήκας, εἶναι γεγραμμένος δι' ἀργυρῶν γραμμάτων ἐπὶ ἐρυθροβαφοῦς μεμβράνης, (codex purpureus), ἔργον δ' — ε' αἰῶνος.

Κατ' αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν ἐποχὴν πέρυσιν ὁ κ. Λαμπάκης ἐφωτογράφησε τὸν κώδικα τοῦτον, ὃν μετὰ θρησκευτικῆς προσοχῆς καὶ εὐλαβείας ἐτήρουν οἱ μοναχοὶ ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ τῆς Πάτμου, θεωροῦντες αὐτὸ καὶ δικαίως ὡς τὸ πολυτιμώτατον τῆς Μονῆς κειμήλιον. (Ἴδετε σχετικὴν εἰκόνα)

Ὁ κ. Λαμπάκης λέγει, ὅτι ἂν πιστωθῇ πραγματικῶς ἡ ἀπώλεια τοῦ κειμηλίου τούτου χάνει ὁ Ἑλληνικὸς Χριστιανισμὸς ἓν τῶν ἀρχαιοτέρων χειρογράφων, ἅτινα τέως ἐσώζοντο τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου.

Εἰς τὸν Παρνασσὸν εἶχεν ἐπιδείξει τὰς σελίδας Μάρκου κεφ. Θ'. στίχ. 3 — 12 «τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένοντο στίλβοντα λευκὰ λίαν ὡς χιών. . .»

Ὁ κ. Λαμπάκης πληροφορεῖ πρὸς τούτοις ὅτι ὁ Βιβλιοφύλαξ Ἰεζεκιὴλ εἶναι χρηστὸς ἀνὴρ καὶ καθ' οὗ οὐδεμίαν ὑπόνοιαν δύναταί τις νὰ συλλάβῃ, ὡς ἐκ τῆς ἀγαθότητος δὲ τοῦ ἀνθρώπου φαίνεται ὅτι ἐπετράπη εἰς φιλάρχαιον ἢ νὰ λάβῃ τὸν κώδικα ἐν τῷ κελλίῳ αὐτοῦ ἢ ὅπερ πιθανώτατον, ἐν ᾧ ὁ Βιβλιοφύλαξ ἠσχολεῖτο περὶ ἄλλην ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ ἀσχολίαν, ὁ ἀρχαιόφιλος εὗρε καιρὸν καὶ ἔκρυψεν ὑπὸ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ τὸν κώδικα τοῦτον· τὰ 33 φύλλα ταῦτα εὐκόλως κρύπτονται, καθ' ὅσον εἶναι ἄδετα.

Ὁ κ. Λαμπάκης φρονεῖ ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ ἀκριβὴς ἐξέτασις πάντων τῶν ἐπισκεφθέντων τὴν Βιβλιοθήκην τῆς Πάτμου ἀπὸ τῆς ἐποχῆς αὐτοῦ (Αὔγουστ. 1907) μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν παρετηρήθη ἡ ἀπουσία τοῦ κώδικος.

Τοῦτο δὲ εὐκόλως δύναται νὰ ἐξελεγχθῇ καθ' ὅσον γνωστοὶ εἶναι οἱ ἐπισκεπτόμενοι ξένοι. ὧν καταγράφονται τὰ ὀνόματα, καὶ ὧν κατάλογον ἐζήτησεν νὰ πληροφορηθῇ ὁ κ. Λαμπάκης.

Κατ' ἀνακοίνωσιν δὲ τοῦ Τισενδὸρφ πρὸς τὸν Σακελλίωνα, τοῦ κώδικος τούτου 2 φύλλα εὕρηνται εἰς τὴν Βιέννην, 4 εἰς τὸ Βρεττανικὸν Μουσεῖον καὶ 6 εἰς τὸ Βατικανικόν, πανομοιότυπον δὲ τούτου ἐξεδόθη κατὰ τὸ Ἰωβιλαῖον Λέοντος ΙΓ'.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΣ ΕΙΔΗΣΙΣ

Εἶχαν γραφῇ τ' ἀνωτέρω, ὅταν ἐξ ἐπιστολῆς πρὸς τὸν Κύριον Λαμπάκην ἐκ Πάτμου ἐπληροφορήθημεν, ὅτι τῇ 2α Ὀκτωβρίου πρωὶ εὑρέθησαν πρὸ τῆς πύλης τῆς Μονῆς 20 φύλλα ἐκ τοῦ εὐαγγελίου καὶ τῇ 7 Ὀκτωβρίου εὑρέθησαν καὶ τὰ λοιπὰ 13 φύλλα.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΖΩΗ

ΑΙ ΜΕΓΑΛΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΕΝ ΤΗι ΑΤΤΙΚΗι

ΚΑΙ Ο κ. ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΔΙΑΠΡΑΧΘΕΝΤΑ ΣΦΑΛΜΑΤΑ

ΚΡΙΣΕΙΣ ΕΙΔΙΚΟΥ

[Ἴδε προηγ. εἰς φύλλα 28 Σ)βρίου 5 Ὀκτωβρ. καὶ 12 Ὀκτωβρίου]

Ἐν τῷ σημερινῷ ἡμῶν ἄρθρῳ θὰ ἐξετάσωμεν τὰ τῆς στεγάσεως τῶν στρατευμάτων κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς βροχῆς καὶ τὰ τῆς διατροφῆς αὐτῶν κατὰ πάσας τὰς ἡμέρας τῶν ἀσκήσεων κρίνοντες πάντοτε τὰ σφάλματα καὶ τὴν εὐθύνην τοῦ διαπράξαντος αὐτὰ ὑποστρατήγου κ. Δημοπούλου.

Καὶ ἐν πρώτοις περὶ τῆς στεγάσεως τῶν στρατευμάτων κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς βροχῆς.

Ἡ πρώτη μεγάλη ἄσκησις ἤρξατο ὡς γνωστὸν τὴν 16ην παρελθόντος τῇ 2ᾳ ὥρᾳ καὶ 30' μ. μ. προὔκειτο δὲ νὰ συνεχισθῇ τὴν νύκτα τῆς αὐτῆς καὶ ἐξακολουθήσῃ τὴν ἑπομένην, ἤ, ἵνα ὦμεν ἐν τάξει πρὸς τὸ πρόγραμμα ἡ ἐμπόλεμος κατάστασις τῶν διαμαχομένων ἤρχετο τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, θὰ **διήρκει** δὲ καθ' ὅλην τὴν νύκτα τῆς 16ης πρὸς τὴν 17ην καὶ καὶ θὰ ἐξηκολούθει μέχρις οὗ θὰ διετάσσετο ἡ παῦσις τῆς ἀσκήσεως.

Τὸ πνεῦμα τοῦ συντάξαντος τὸ πρόγραμμα εἶνε προφανές. Ν' ἀσκήσῃ τὸ στράτευμα εἴτε εἰς νυκτομαχίαν, ὅπερ ἀπίθανον, καθ' ὃ θρασύ. εἴτε εἰς ἐπισταθμίαν καὶ καταυλισμὸν αὐτοῦ πλησίον καὶ κατέναντι τοῦ ἐχθροῦ, λῆψιν τῶν πρὸς ἀσφάλειαν αὐτοῦ διατάξεων κτλ. Παραδόξως ὅμως, ἐπελθούσης τῆς νυκτὸς καὶ τῆς βροχῆς **διετάχθη ἡ παῦσις τῆς ἐμπολέμου καταστάσεως**. Ἐρωτῶμεν διατί; Τίς ὑπῆρξεν ὁ λόγος τῆς διακοπῆς τῆς ἀσκήσεως, δεδομένου ὅτι αὕτη θὰ ἦτο ἐπισταθμία καὶ καταυλισμὸς πλησίον τοῦ ἐχθροῦ;

Ἵνα στεγασθῇ **ἅπαν** τὸ στράτευμα; Ἀλλὰ τοῦτο ἦτο ἀδύνατον, δεδομένου ὅτι αἱ οἰκίαι τῶν χωρίων τοῦ πεδίου δὲν ἐπήρκουν διὰ τὴν στέγασιν 8—10,000 ἀνδρῶν, ὅσοι, ἂν μὴ πλείονες, ἦσαν οἱ μετέχοντες τῶν ἀσκήσεων στρατιῶται. Ἠδύναντο λοιπόν, χωρὶς νὰ διακοπῇ ποσῶς ἡ ἐμπόλεμος κατάστασις, νὰ τοποθετηθῶσι προφυλακαί, τὸ δὲ λοιπὸν στράτευμα νὰ στεγασθῇ ἐπισταθμεῦον **κανονικῶς** ἐν ταῖς οἰκίαις τῶν χωρίων.

Ἠδύνατο ὅμως τοῦτο νὰ γίνῃ; Ὄχι, κ. Δημόπουλε. Οὔτε τότε ἐν ὥρᾳ νυκτὸς καὶ βροχῆς· οὔτε τώρα ἐν ὥρᾳ ἡμέρας καὶ αἰθρίας! Καὶ ὁ λόγος εἶνε ἁπλούστατος· **οὐδέποτε** τὸ στράτευμα ἐδιδάχθη νὰ **ἐπισταθμεύῃ**! Οὐδέποτε οἱ χωρικοὶ ἐδιδάχθησαν νὰ δέχωνται τὰ στρατεύματα ἐν ταῖς οἰκίαις των πρὸς ἐπισταθμίαν!

Καὶ οὕτω, κ. Δημόπουλε, ὠθηθέντες πρὸ τοῦ ἀπροόπτου, ταραχθέντες ἐκ τῆς ἀγνοίας καὶ τῆς ἀμηχανίας ὑμῶν περὶ τοῦ πρακτέου, πληγέντες ὑπὸ τῆς σκληρᾶς καὶ ἀδυσωπήτου ἀληθείας τοῦ **ἀνασκήτου** τῶν ὑφ' ὑμᾶς στρατευμάτων, ἀπολέσαντες ἀκαριαίως πᾶσαν πεποίθησιν ἐφ' ὑμῶν αὐτῶν καὶ τῶν στρατευμάτων· (δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ μνημονεύσωμεν ὅτι τὸ αὐτὸ σᾶς συνέβη καὶ εἰς τὸν πόλεμον)· πεισθέντες καὶ ὑμεῖς ὅτι αἱ μεγάλαι ἀσκήσεις, ὡς καὶ ὁ πόλεμος, δὲν εἶνε τὸ «**στρατὸς ἀπεβιβάσθη εἰς Λαύριον**», ὅπερ συνετάξατε ἐν τῷ γραφείῳ, οὐδὲ τὰ κυανᾶ καὶ ἐρυθρᾶ χαρτία, ἀλλὰ **νοῦς** καὶ **ἱκανότης**, διετάξατε τὴν παῦσιν τῆς ἐμπολέμου καταστασεως, ὀρρωδήσαντες δὲ πρὸ τῆς ἀνυποταξίας τοῦ στρατεύματος, ἥτις σᾶς ἠπείλει καὶ ἀποδυσπετήσαντες πρὸς τὸ μέγεθος τῆς ἐπαπειλούσης ὑμᾶς συμφορᾶς ταύτης ἐδώκατε ἐν ταραχῇ καὶ ἀπελπισίᾳ τὴν διαταγὴν τῆς ὁπωσδήποτε εἰς τὰς οἰκίας καταφυγῆς τῶν ἀνδρῶν ὁμοιάζουσαν πρὸς τὴν περίφημον ἐκείνην ἐν τῇ γνωστῇ καταστροφῇ τῆς Χαιρωνείας διαταγήν· **ὁ σώζων ἑαυτὸν σωζέσθω**.

Καὶ οὕτω παρέστημεν πρὸ τῆς **βοῆς ἐκείνης καὶ τῆς συγχύσεως τῶν γλωσσῶν** στρατευμάτων ἐν ἀποσυνθέσει, τῆς ὁποίας τὴν εὐθύνην φέρετε ἀκεραίαν ὡς φέρετε ἀκεραίαν τὴν εὐθύνην τοῦ ἀπειθαρχήτου καὶ ἀνασκήτου τοῦ στρατεύματος, ἀφ' οὗ πρὸ πολλοῦ προίστασθε αὐτοῦ.

* * *

Καὶ ἤδη μετὰ τὸ γενικὸν περὶ πειθαρχίας πρῶτον ἄρθρον μας, μετὰ τὸ περὶ τῶν διαπραχθέντων στρατηγικῶν καὶ τακτικῶν σφαλμάτων τρίτον ἄρθρον μας, μετὰ τὰ ἀνωτέρω τέλος περὶ ἐπισταθμίας καὶ στεγάσεως τῶν ἀνδρῶν λεχθέντα, εἰσερχόμεθα εἰς τὸ πέμπτον καὶ τελευταῖον ἡμῶν θέμα, τὸ τῆς διατροφῆς τῶν στρατευμάτων καὶ λειτουργίας τῆς ἐπιμελητείας, ἐξ ὧν θέλετε κατανοήσῃ, κ. Δημόπουλε, ὅτι οὐ μόνον δὲν ἐνηργήσατε ὅ,τι ἐπεβάλλετο ὑμῖν ὑπὸ τῶν κανονισμῶν, οὐ μόνον δὲν ἐνηργήσατε ὅ,τι διετάσσεσθε διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 33326 διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, οὐ μόνον δὲν ἐνηργήσατε ὅ,τι τὰ προχειρότερα aides-mémoires περιλαμβάνουσι περὶ διατροφῆς τῶν στρατευμάτων, ἀλλ' οὐδὲ ὅ,τι οἱ τελευταῖοι οἰκογενειάρχαι πράττουσι προκειμένου ν' ἀποδημήσωσιν ἐπὶ ἡμέρας εἰς τὴν ἐξοχήν, οὔτε ὅ,τι οἱ τελευταῖοι χωρικοὶ προνοοῦσι ὅταν πρόκειται ν' ἀποστείλωσι τὰ τέκνα των εἰς μακρὰν ὁδοιπορίαν.

Καὶ ἵνα μὴ δόξωμεν ὅτι λέγομεν ὑπερβολήν τινα θὰ ζητήσωμεν τὴν ἄδειαν τῶν ἀναγνωστῶν μας νὰ παραθέσωμεν τὸ κείμενον ὁλοκλήρων παραγράφων τῶν περιφήμων διαταγῶν σας, ἵνα οὐχὶ διὰ λόγων καὶ πράξεων ἀορίστων, ἀλλὰ διὰ πράξεων συγκεκριμένων καὶ αὐτῶν τῶν διαταγῶν σας ἐξαχθῇ ἡ καταδίκη σας. Ἀλλὰ περὶ τούτων εἰς τὸ προσεχές.

ΙΩΒ

ΝΕΟΝ ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ

ΚΑΙ

ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΟΝ

Π. ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΥ

Νέον στόλισμα προσετέθη εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου παραπλεύρως τοῦ Καταστήματος Τερζοπούλου (γωνία). Τὸ Καλλιτεχνικὸν Κομμωτήριον καὶ πλούσιον εἰς ἀρώματα Μυροπωλεῖον τοῦ κ. **Π. ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΥ** μεταφερθὲν τέως ἐκ τῆς πλατ. Ὁμονοίας.

Ἡ πολυπληθὴς καὶ ἐκλεκτὴ πελατεία του θὰ εὑρίσκῃ πάντοτε προθυμοτάτην περιποίησιν, ἄμεμπτον καθαριότητα, μοναδικὴν φιλοκαλίαν.

ΠΩΣ ΔΙΟΙΚΕΙΤΑΙ

ΤΟ ΝΑΥΤΙΚΟΝ

ΠΩΣ ΤΡΩΓΕΤΑΙ ΔΗΛ. ΤΟ ΧΡΗΜΑ ΤΟΥ ΔΑΟΥ

25,810 ΔΡ. ΔΙΑ ΓΛΕΝΤΙ

ΛΑΕ ΕΞΥΠΝΕ ΠΛΗΡΩΝΕ!

Καταγγέλλομεν τὰ πράγματα ἁπλᾶ καὶ καθαρὰ καὶ ὅπως μᾶς τὰ κατήγγειλαν. Δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη καὶ νὰ χρωματισθοῦν καὶ νὰ σχολιασθοῦν. Βοοῦν μόνα τὴν σαπίλαν καὶ τὴν ἀποσύνθεσιν, τὴν ὑψίστην περιφρόνησιν πρὸς τὸ καθῆκον καὶ πρὸς τὸ ἔθνος, πρὸς τὸν λαόν. Εἰς μίαν λέξιν: τὸ Ναυτικὸν τσιφλίκι τῶν εὐνοουμένων τῶν κομμάτων, τῶν εὐνοουμένων συμπαθῶν προσώπων. Ἀναφέρομεν σήμερον ἓν παράδειγμα, τὸ νωπώτερον καὶ τὸ σκανδαλωδέστερον. Οὐχὶ πρὸ πολλοῦ δύο ἀξιωματικοὶ μάχιμοι τοῦ Ναυτικοῦ ὁ ὑποπλοίαρχος κ. Κ. Βούλγαρης εἰδικὸς εἰς τὴν ἱστιοπλοΐαν καὶ ὁ ἀνθυποπλοίαρχος κ. Κ. Μαλάμος εἰδικὸς εἰς τὴν ναυτιλίαν ἐζήτησαν διὰ ἀναφορᾶς των πρὸς τὸ ὑπουργεῖον ν' ἀποσταλῶσιν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν πρὸς τελειοτέραν ἐκπαίδευσιν ὑπηρετοῦντες ἐπὶ πολεμικῶν πλοίων Ἀγγλικῶν ἢ Ἀμερικανικῶν ἀντὶ ἐπιμισθίου μόνον 5 δρ. τὴν ἡμέραν ἀντὶ τῶν 25 δρ. χρ. ὡς ὁρίζει ὁ νόμος διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ πρώτου καὶ 20 δρ. διὰ τὸν δεύτερον. Ἡ ὑπηρεσία ὅμως τοῦ ὑπουργείου φρονοῦσα ὅτι πρέπει νὰ μὴ τελειοποιεῖται ἡ μόρφωσις τῶν μαχίμων ἀξιωματικῶν, ἀλλὰ νὰ γηράσκουν οὗτοι — ἄλλα παλαιοΤούρκα — μὲ τὰ σοφὰ διδάγματα τῆς σχολῆς τῶν Ν. Δοκίμων καὶ τῆς διὰ τὰ παπηγύρια καταρτιζομένης μοίρας γυμνασίων ἀπέρριψε τὰς ἀναφορὰς τῶν ἀξιωματικῶν τούτων μὲ ἕνα τυραννικὸν καὶ μοχθηρὸ: «ἔτσι θέλω!»

Συγχρόνως ὅμως αὐτὸ τὸ «ἔτσι θέλω» ἐθαυματούργησεν πρό τινων ἑβδομάδων κατὰ τὴν ἀντίστροφον ὄψιν! Διότι ἡ ἰδία περίφημος ὑπηρεσία τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν ἀπέστειλεν εἰς τὰς Εὐρώπας πρὸς... τελειοτέραν ἐκπαίδευσιν ἕνα οἰκονομικὸν ἀξιωματικὸν δηλ. ἕνα ὑποφροντιστὴν μὲ 1000 φρ. ὁδοιπορίας καὶ μὲ 25 φρ. χρ. ἐπίδομα τὴν ἡμέραν ἐπὶ δύο ὁλόκληρα ἔτη. Δηλ. ὁ ὑποφροντιστὴς οὗτος κατὰ τὸ διάστημα τῆς διετοῦς του παραμονῆς ἐν Εὐρώπῃ θὰ ἐλαφρώσῃ τὸ λαϊκὸν ταμεῖον κατὰ **18.050** δραχμάς! πλὴν ἐννοεῖται τῶν τακτικῶν μισθῶν του! Πρὸς τίνα σκοπόν; Διὰ ποῖον λόγον; Διὰ ποίαν ὠφέλειαν πρὸς τὸ ναυτικόν; Εἰς ὅλα αὐτὰ ἀπαντᾷ τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ ἀποσταλεὶς μὲ τοιοῦτον λουφὲν ὑποφροντιστὴς εἰς Εὐρώπην εἶνε συμπολίτης καὶ εὐνοούμενος τοῦ μέλλοντος ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης Αὐτὸ θὰ πῇ ρουσφέτι μιὰ φορά! Ἰδοὺ ἕνας θρίαμβος ἀπὸ τοὺς ἀμέτρητους ἧς Συναλλαγῆς! Θὰ ἠδυνάμεθα καὶ τὸ ὄνομα τοῦ εὐτυχοῦς εὐνοουμένου ν' ἀναφέρωμεν, ἀλλ' εἰς τί ὠφελεῖ; Ἐν ἀνάγκῃ ὅμως καὶ χάριν τῆς ἱστορίας τῆς καταλύσεως τοῦ Ναυτικοῦ καὶ αὐτὸ θὰ τὸ ἀναφέρωμεν.

Καὶ ἕνας ὁπλοδιορθωτὴς ἄλλος 8,500 δρ.

Ἀλλ' ἡ θαυμασία αὕτη ὑπηρεσία τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν ἐπὶ κεφαλῆς ἔγουσα τὸν εἰδικὸν καὶ ἔμπειρον πρὸς τὰ Ναυτικὰ κ. Ἐμπειρῖκον ἐννοεῖ νὰ δείξῃ τὸν πατριωτισμόν της καὶ τὸν πόνον της πρὸς τὸ Ναυτικὸν καὶ τὴν εὐτυχῆ πατρίδα ὑπερακοντίζουσα πᾶσαν προσδοκίαν· ἀφοῦ ἠρνήθη εἰς μαχίμους ἀξιωματικοὺς τὴν εὐρυτέραν ἐκπαίδευσιν ἀντὶ τοῦ ἑνὸς πέμπτου τῆς νομίμου ἀποζημιώσεως, ἀφοῦ χαρίζει εἰς ἕνα οἰκονομικὸν ἀξιωματικὸν 18.500 — πλὴν τοῦ τακτικοῦ μισθοῦ του — ἀπεφάσισε τώρα ν' ἀποστείλῃ εἰς Εὐρώπην πρὸς εὐρυτέρας ἐννοεῖται σπουδάς!..ἕνα τεχνίτην, ἕνα ὁπλοδιορθωτήν! Μὲ 600 φρ. δι' ὁδοιπορικὰ καὶ μὲ 12 φρ. χρ. ἡμερήσιον ἐπίδομα! Ὁ καλὸς αὐτὸς τεχνίτης δὲν ἠξεύρομεν ἂν εἶνε ἀνεψιὸς ὑπουργοῦ ἢ βουλευτοῦ, φαίνεται ὅμως ὅτι ἀπολαμβάνει τῆς εὐνοίας ἰσχυρῶν προσώπων ναυτικῶν καὶ πολιτικῶν ἵνα ἐπιτύχῃ τοιαύτην ὡραίαν ἀποστολήν! Ἀτυχῶς τὴν τελευταίαν στιγμὴν κινδυνεύει νὰ χαλάσῃ ἡ δουλειά τους. Ὁ κ. Χαλαράκης τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν ζητεῖ ἀφοῦ προκειται περὶ ἀποστολῆς εἰς Εὐρώπην δι' εὐρυτέραν ἐκπαίδευσιν νὰ ἐκδοθῇ Β. Διάταγμα, καὶ οὐχὶ δι' ἁπλῆς ὑπουργικῆς διαταγῆς. Ἀλλ' τὸ Β. Διάταγμα δὲν ἐπιθυμεῖ ὁ κ. ὑπουργός, φοβούμενος ἴσως τὸ σκάνδαλον. Καὶ τὸ πρᾶγμα μένει αὐτοῦ ἐνῷ ὁ ἀξιότιμος ὁπλοδιορθωτὴς ἐπιστρατεύει τὰς φιλικάς του δυνάμεις ἵνα ἐκπορθήσουν ..τὸν κ. Χαλαράκην! Θὰ τὰ καταφέρουν; Θὰ τὸ μάθωμεν.

ΔΙΑ ΤΑΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑΣ ΜΑΣ

ΜΙΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΙΣ

ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΚΑΠΕΛΛΩΝ

ΤΟ ΠΥΡΓΟΚΑΠΕΛΛΟ ΕΠΕΣΕ!

ΖΗΤΩ Η "TOQUE,,

Τὸ παρελθὸν Σάββατον μόλις, τὰ περίφημα καπέλλα ποῦ θὰ μοῦ ἐπετρέψετε, Κυρίαι μου, νὰ τὰ ὀνομάσω ὑπερωκεάνεια, καὶ ποῦ σεῖς ἂν θέλετε νὰ ἀκολουθήσετε τὴν ἀληθινὴ μόδα δὲν θὰ εὑρεθῆτε εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ φορέσετε, καθὼς θὰ ἰδῆτε πάρα κάτω, ἔδωσαν θέσιν εἰς τὸ Παρίσι (καὶ ποῦ ἀλλοῦ;) εἰς μίαν ἀρκετὰ νόστιμη δίκην ὅπου κατεδικάσθη ἕνας κύριος καὶ προσέτι. . . .ἕνα καπέλλο..

Οἱ κατηγορούμενοι ἦσαν δύο ἀνήκοντες εἰς τὴν καλλιτέραν Παρισινὴν κοινωνίαν. Σᾶς δίδωμεν καὶ τὰ ὀνόματα. Ἦσαν ὁ Μισὲλ ντὲ Σὰν - Μπλανκὰρ καὶ ὁ Ἀλφρὲ Σελονή. Τῆς Κυρίας τὸ ὄνομα δὲν δίδει ἡ ἐφημερὶς. . . .λόγῳ ἱπποτισμοῦ. Οἱ δύο Κύριοι προέβησαν εἰς διαπληκτισμοὺς καὶ ἦλθαν καὶ εἰς τὰ χέρια φαίνεται μὲ τὸν ἄνδρα τῆς πυργοφόρου Κυρίας. . . . Εἰς τὸ Δικαστήριον οἱ κακόμοιροι ἀπελογήθησαν λαμπρά, δίκαια. Τί διάβολο! εἶχαν πληρώσει καθένας **δέκα πέντε** φράγκα τὸ εἰσιτήριόν τους! δὲν ἦσαν δὰ Θεὸς φυλάξοι, τσαπατζῆδες, καὶ ἐννοοῦσαν νὰ ἰδοῦν τὴν παράστασιν, ὄχι τὸ καπέλλο...ποῦ βλέπουν χάρισμα εἰς τὰς βιτρίνας! Μόλα ταῦτα, δὲν ἦτο δυνατὸν εἰς τὴν χώραν **τὴν κλασικὴν τῆς γκαλαντρὶ** νὰ μὴ καταδικασθῇ τοὐλάχιστον ὁ κ. Σελονὴ ὁ καὶ τραχύτερα φερθείς. Ἀλλὰ κατεδικάσθη ἀπὸ τὸν δίκαιον δικαστὴν.....καὶ τὸ ἀτελείωτο **καπέλλο** μὲ τὸ ἐξῆς συσκεπτικόν.

«*Ἐπειδὴ τὰ ἄτοπα τὰ ὁποῖα παρέχουν τὰ τοιαῦτα καπέλλα εἰς τὸ κοινόν, τὸ ὁποῖον φοιτᾷ εἰς τὸ θέατρον, εἶναι τόσον λυπηρὰ ὥστε ἂν καὶ ὁ νομοθέτης δὲν τὰ προβλέπει ρητῶς, ὁ δικαστὴς ἔχει καθῆκον τὰ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν, καὶ ἐπειδὴ ἐν τῷ κώδηκι ὑπάρχει ἄρθρον τιμωρῶν ἐκεῖνον ὅστις κάμνων κατάχρησιν τῶν δικαιωμάτων του, παρέχει ζημίας εἰς τοὺς ἄλλους, εἶναι ὡς ἐκ τούτου φανερὸν ὅτι αἱ κυρίαι αἱ ὁποῖαι καταχρώμεναι τοῦ δικαιώματος τοῦ νὰ καλύπτουν τὴν κεφαλήν των ζημιοῦσι τοὺς παριστάμενους εἰς τὸ θεατρικὸν θέαμα πρέπει νὰ θεωρῶνται ἄξιαι ποινῆς*».

Ὅπως βλέπετε, ἡ ἀπόφασις αὐτὴ ἡ ὁποῖα εἶναι ἡ **πρώτη** ἡ προσβάλλουσα τὰ τεράστια γυναικεῖα καλύμματα, θὰ ἦτο ὡσεὶ τὸ προανάκρουσμα μελλουσῶν καταδικαστικῶν ἀποφάσεων, ἂν τὰ ἔνοχα καπέλλα δὲν ἔτεινον πρὸς ἄδοξον δύσιν.

Καὶ ἓν νόστιμον ἐπεισόδιον

Ἡ κυρία τοῦ.....καταδικασθέντος καπέλλου ἦτο ὁ σπουδαιότερος μάρτυς τῆς δίκης, καὶ ὤφειλε νὰ προσέλθῃ εἰς τὸ δικαστήριον μὲ τὸ ἴδιον τὸ καπέλλο ποῦ εἶχε εἰς τὸ θέατρον. Ἀλλ' αὐτὴ....παρουσιάσθη μὲ ἄλλο πολὺ μικρότερο...Καὶ μάρτυρες ἐπὶ μαρτύρων ἐκλήθησαν διὰ νὰ μαρτυρήσουν ἐὰν τὸ καπέλλο ἦτο πράγματι ἐκεῖνο τοῦ θεάτρου. Ὥστε ἡ συνεδρίασις ὑπῆρξε διασκεδαστικὴ ποικιλοτρόπως.

Ἡ ἀπαγόρευσις τῆς Ἀστυνομίας

Ἕνεκεν τῶν ἐπεισοδίων τούτων ἡ Ἀστυνομία τῶν Παρισίων ἀπηγόρευσε πρό τινος εἰς τὰς Κυρίας, νὰ καθίσουν εἰς θέσεις τῆς πλατείας μὲ καπέλλο εἰς τὸ κεφάλι· καὶ εἰς ὅλα τὰ θέατρα, ὡς ἐκ τούτου, ἑτοιμάσθησαν σάλπες ὅπου τοποθετοῦνται οἱ κεφαλικοὶ αὐτοὶ ὄγκοι.

Ἡ ὑποφώσκουσα σωτηρία

Ἀλλὰ τίποτε δὲν εἶναι αἰώνιον· οὔτε τὰ καπέλλα τὰ μεγάλα. Καὶ τοῦτο θὰ ἰδῆτε ἐκ τῆς εἰδήσεως τὴν ὁποίαν ἡ «Ἀλήθεια» σᾶς δίδει πρώτη ἀπὸ τὰς Ἑλληνικὰς ἐφημερίδας, ὡραῖαι μου ἀναγνώστριαι.

Μετ' ὀλίγας ἑβδομάδας, ὅλαι αἱ Κυρίαι τοῦ κομψευομένου κόσμου θὰ φορέσουν μικροσκοπικοὺς σκόφους «Toque» τοὺς ὁποίους εἰσάγουν διὰ τὸν προσεχῆ χειμῶνα οἱ μεγάλοι οἶκοι τῆς Παρισινῆς Μόδας.

Λοιπὸν αἱ «*Toque*» γλυτώνουν τοὺς ἄνδρας ἀπὸ τὸ μαρτύριον τοῦ μὴ θεομένου θεάματος καὶ τὰς Κυρίας ἀπὸ ἐνδεχομένας ὡς εἴδομεν καταδικαστικὰς ἀποφάσεις.

Ἐπομένως τὰ καπέλλα τὰ μεγάλα τὰ μόλις τώρα προβάλλοντα τὸν ὄγκον των εἰς τὰς ἐντοπίους βιτρίνας, εἶναι ὅπως τὰ μέλη τῶν μοναχικῶν ταγμάτων ποῦ μᾶς ἐπισκέφθησαν ἐσχάτως μετὰ τὴν ἐξορίαν των ἐκ Γαλλίας. Ὥστε τίποτε ἀπὸ τὰ ἀπομεινάρια αὐτά, ἀλλὰ πάρετε τὰ τελευταῖας μόδας «*Toque*».

Ο ΣΤΑΧΥΟΛΟΓΟΣ

ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

ΑΠΟ ΤΑΣ ΟΧΘΑΣ ΤΟΥ ΝΕΙΛΟΥ

Φέτος ὁ Νεῖλος ἠθέλησε νὰ μᾶς δείξῃ ὅτι εἶνε, καὶ θὰ εἶνε πάντοτε ἀθάνατος καὶ πανίσχυρος θεός.

Ἦλθε μεγαλοπρεπής, καὶ εὑρίσκων τὴν κοίτην του πολὺ μικρὸν καὶ ἀνεπαρκὲς κατάλυμα διὰ τόσῳ μέγαν θεόν, ὠργίσθη, ἠπείλησεν, ἐξεμάνη, καὶ ἐξεχείλισεν εἰς ὀργὴν καὶ εἰς ὕδατα, κατακλύσας ἀπέραντον ἔκτασιν γαιῶν, καὶ σχηματίσας οὕτω εἰκόνα Βενετίας ἐν μικρογραφίᾳ.

Καὶ φθάσας μέχρι τῶν Πυραμίδων ἐξηπλώθη μὲ ὅλην τὴν νωχέλειαν θεοῦ ἀπολαύοντος τῆς μακαριότητός του. Καὶ εἶνε ὡραῖος, ἀληθῶς ὡραῖος ὁ Νεῖλος αὐτὴν τὴν ἐποχήν. Ὅ,τι γραφικώτερον δύνασθε νὰ φανταασθῆτε, ἰδιαιτέρως ὅμως ἀπὸ δύο ὁδούς, τὰς ὁποίας διασχίζουν τὰ ἠλεκτρικὰ τράμ, τὴν ὁδὸν Παλαιοῦ Καΐρου καὶ τὴν ὁδὸν Πυραμίδων, εἶνε ἐξαιρετικῶς θαυμάσιος.

Εἰς τὴν ὁδὸν Παλαιοῦ Καΐρου, καὶ ἀκριβῶς ἔμπροσθεν τοῦ ἀρχαίου ἀνακτόρου, τοῦ ἀνακτόρου τοῦ ἀπαστράπτοντος ἄλλοτε ἀπὸ χρυσὸν καὶ μεγαλοπρεπῆ φατνώματα, καὶ ἀντηχοῦντος ἀπὸ τοὺς δροσεροὺς καὶ ἀργυροήχους γέλωτας τῶν γυναικῶν τοῦ χαρεμίου, τοῦ ἀνακτόρου τοῦ κατηρειπωμένου σήμερον, ἀλλὰ μὴ ἀπολέσαντος εἰτέτι ἐντελῶς τὰ ἴχνη τῆς πάλαι λαμπρότητός του, ἐθαύμασα τὸν Νεῖλον νὰ ἐξελίσσεται σοβαρὸς καὶ μεγαλοπρεπής, τεθλιμμένος σχεδόν, καὶ ἐγγίζων τὰ κράσπεδα τοῦ ἀνακτόρου νὰ φαίνεται συμπονῶν εἰς τὴν τοιαύτην κατάπτωσιν τοῦ παλαιοῦ ἐνδόξου γείτονός του, ὡς ἄνθρωπος ὅστις ἐταναβλέπει φίλον του ὃν ἄλλοτε ἐγνώρισε πλήρη ἰσχύος καὶ δόξης, πτωχὸν νῦν καὶ γυμνητεύοντα.

Καὶ πρὸ τοῦ ἀνακτόρου αὐτοῦ ἐνθυμοῦμαι τοὺς στίχους τοῦ Καρκασούτσα. τοὺς ποιηθέντας ἴσως ἐνώπιον μιᾶς τοιαύτης εἰκόνος, καὶ τοὺς τόσον ἀληθεῖς ἐν τῇ ἀπείρῳ μελαγχολίᾳ των.

Ὦ! ματαιότης τῶν ἐπιγείων!
Ἡ πομπὴ αὕτη τῶν μεγαλείων,
ὡς μία Νείλου πλημμύρα πᾶσα,
ἡ ἀναβᾶσα καὶ καταβᾶσα,
ὡς μία Νείλου πλημμύρα ἦτον
ὅλη ἡ πομπή των.

Καὶ διέρχεται ὁ Νεῖλος, καὶ προχωρεῖ θαυμάσιος εἰς ἑλιγμούς, διὰ μέσου πλήθους φοινικοδένδρων τῶν ὁποίων ἔχει καλύψει τὴν ὀιζαν καὶ μέρος τοῦ κορμοῦ. καὶ περιλούει συστάδας καλάμων καὶ ἄλλων διαφόρων φυτῶν καὶ δενδρυλλίων, τὰ ὁποῖα καλύπτει κατὰ τὸ ἥμισυ. Μία ἰτέα κύπτουσα τοὺς λεπτοφυεῖς κλώνους της κατοπτρίζεται πρὸ τῶν διερχομένων ὑδάτων μὲ χαριτωμένην φιλαρέσκειαν τρελλῆς παιδίσκης, προσπαθούσης νὰ πεισθῇ ὅτι εἶνε ὡραία.

Δύο γυναῖκες ἰθαγενεῖς, παρὰ τὴν θύραν μιᾶς παροχθίου καλύβης ἑτοιμάζουν τὸ φαγητὸν τῆς ἑσπέρας, ἐνῷ ἑτέρα πλύνει ἐπὶ τῆς ὄχθης τὴν πατροπαράδοτον γκαλεμπίαν τοῦ συζύγου της.

Ὀλίγον ἀπωτέρω δύο ἰθαγενόπαιδες. λούουν τὰ ὀρειχάλκινα σώματά των, ἐντὸς τοῦ ἡρέμα κυλιομένου ποταμοῦ.

⚜

Ἡ ὁδὸς τῶν Πυραμίδων, ἔχει ἐξ ἀριστερῶν καὶ ἐκ δεξιῶν, τὸν πλημμυρήσαντα ποταμόν, καὶ μόνον ἡ γραμμὴ τοῦ τράμ καὶ ἡ παραπλεύρως αὐτῆς ἀμαξιτὴ ὁδὸς ὑπερέχει τῶν ὑδάτων. Ὁ Νεῖλος, ὁ αἰώνιος ἐραστὴς τῆς Αἰγυπτίας γῆς, τὴν ἐναγκαλίζεται γονιμοποιῶν αὐτήν.

Διερχόμενοι μὲ τὸ ἠλεκτρικὸν τράμ, βλέπομεν κομψὴν ἔπαυλιν τῆς ὁποίας αἱ τρεῖς πλευραὶ εἶνε περικυκλωμέναι ἀπὸ τὰ ὕδατα, ἐνῷ μερικῶν πλησίον εὑρισκομένων δενδρυλλίων, μόνον ἡ κορυφὴ φαίνεται ὑπεράνω τῶν ὑδάτων.

Ἐκ τοῦ ἀντιθέτου μέρους, καὶ εἰς ἀπόστασιν πεντήκοντα σχεδὸν μέτρων ἀπὸ τῆς ὄχθης διακρίνω δύο δένδρα ἐντὸς τοῦ ποταμοῦ. Οἱ κλῶνοι τοῦ ἑνός, φρισσόντες ὑπὸ τὴν ἐλαφρὰν πνοὴν τοῦ ἀνέμου, κλίνουν ἐπὶ τοῦ ἑτέρου, καὶ φαίνονται ὡσεὶ ἐρωτῶντες αὐτό, πόθεν ἄρα γε ἡ τοιαύτη μεταλλαγὴ εἰς τὸ ἔδαφος, ἐνῷ δύο κόρακες οἱ ὁποῖοι ἔχουν κτίσει τὴν φωλεάν των εἰς τὸ ἄλλο δένδρον κρώζουν, οἱονεὶ ἀποροῦντες καὶ αὐτοί, πῶς ἐνῷ πρὸ ὀλίγου εἶχον κάτωθεν τῆς φωλεᾶς των ξηρὰν εὑρέθησαν αἴφνης περικυκλωμένοι πανταχόθεν ἀπὸ τὰ ὕδατα. . . .

Καὶ προχωρεῖ ὁλονὲν τὸ τράμ καὶ νέαι εἰκόνες ἐκτυλίσσονται πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μας.

Εἰς συνοικισμὸς ἰθαγενῶν ἔχει μεταβληθῆ εἰς τελείαν νησίδα, πλησίον τῆς ὁποίας δύο ἢ τρεῖς ἀγελάδες κολυμβοῦν, τοὺς ῥώθωνας μόνον ἔχουσαι ἐκτὸς τοῦ ὕδατος καὶ εἰσπνέουσαι τὸν ἀέρα μεθ' ἡδονῆς.

Ἀλλ' ὅ,τι ἰδίως μοῦ ἐκίνησε τὴν προσοχήν, εἶνε ὁ πρὸ τοῦ ζωολογικοῦ κήπου κατακλυσθεὶς χῶρος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου πάσσαλος φέρων ξυλίνην πινακίδα ἐπὶ τῆς ὁποίας ὑπάρχει ἡ ἐπιγραφὴ «*Terrain a vendre*». Ὁ Νεῖλος κατέλαβε τὸ οἰκόπεδον μὲ ἀγριωτέρας διαθέσεις ἢ οἱ Ἀθηναῖοι οἰκοπεδοφάγοι, καὶ εἰς τὸν ἐλαφρὸν ψίθυρον τῶν ὑδάτων του μοῦ ἐφάνη ὅ-ι διέκρινα ἕνα εἰρωνικὸν γέλωτα, σαρκάζοντα τὴν ἀνθρωπίνην ματαιοδοξίαν....

ΑΝΘΗ Τ.

ΝΕΡΩΜΕΝΟ ΚΡΑΣΙ

Ὅτι κι' ἂν ἔχει τύχασε: γυναῖκα, βιός, παιδιά του·
τίποτε δὲν τ' ἀπόμεινε στερνὴ παρηγοριά.
Πέταξ' ἡ ἔννοια ἀπὸ τὸ νοῦ κ' ἡ ἐλπίδα ἀπ' τὴν [καρδιά του
κ' ἡ ὑπομονὴ ἐμαρμάρωσε στὰ στήθη του βαρειά.

Ὅπως τὰ λείψανα περνοῖν, περνάει ἀργὰ ὁ καιρός του
καὶ ζῆ δίχως ὁ δύστυχος νὰ ξέρῃ τὸ γιατί.
Μέσ' στὴν ταβέρνα ὁλημερὶς μὲ τὸ ποτῆρι ἐμπρός του
Τοῦ κάκου ἐκεῖ κι' ἀνώφελα τὴ λησμονιὰ ζητεῖ.

—Καταραμένε κάπελα καὶ κλέφτη ταβερνιάρη,
«τί τὸ νερώνεις τὸ κρασί, καὶ πίνω ἀπ' τὸ ξανθὸ
»καὶ πίνω ἀπὸ τὸ κόκκινο καὶ ἀπ' τὸ γιοματάρι
»κι' ἀπὸ τὸ σῶσμα τὸ τραχύ, πίνω καὶ δὲν μεθῶ;

»Δὲν ἤρθα γιὰ ξεφάντωμα μήτε γιὰ πανηγῦρι,
»ἦρθα νὰ βρῶ τὴ λησμονιὰ στὸ θάνατο κοντά...
Κι' ὁ κάπελας γεμίζοντας καὶ πάλι τὸ ποτῆρι
μὲ θλιβερὸ περίγελο στὰ λόγια του ἀπαντᾷ:

—Τί φταίω ἐγὼ ἂν τὰ δάκρυα ποῦ ἀπελπισμένος [χύνεις
»πέφτουν μεσ' στὸ ποτῆρι σου, σταλαγματιὲς θολὲς
»καὶ τὸ νερώνουν τὸ κρασί κι' ἀδύνατο τὸ πίνεις;
»Τί φταίω ἐγὼ κι' ἂν δὲν μεθᾷς, τί φταίω ἐγὼ [κι' ἂν κλαῖς;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ

ΠΩΣ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΤΑ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ

ΔΑΝΕΙΣΘΗΤΕ ΟΣΟΝ ΜΠΟΡΕΙΤΕ

Ο ΡΟΚΦΕΛΛΕΡ ΤΕΜΠΕΛΗΣ!

Ὁ ἀμερικανὸς δισεκατομμυριοῦχος Ροκφέλλερ ἠσθάνθη τὴν ὄρεξιν νὰ γράψῃ τὰ ἀπομνημονεύματά του, καθὼς καὶ ἄλλοι δισεκατομμυριοῦχοι πρὸ αὐτοῦ. Μᾶς διδάσκει λοιπὸν τὸ πῶς καὶ ἡμεῖς νὰ γίνωμεν δισεκατομμυριοῦχοι!

Εἶναι εὐκολώτατον, μᾶς λέγει ὁ Ροκφέλλερ, ἀφοῦ κάνετε τὰ εἰκοσιπέντε πρῶτα ἑκατομμύρια, τὸ δισεκατομμύριον γίνεται ἀφ' ἑαυτοῦ! Δὲν σᾶς φαίνεται πολὺ εἰρωνικόν; Ἀλλὰ τὰ εἴκοσι πέντε ταῦτα ἑκατομμύρια γίνονται καὶ αὐτὰ εὔκολα λέγει ὁ Ροκφέλλερ. Τὰ ἑκατομμύρια γίνονται ἀπὸ τὸ ἓν πρῶτον ἑκατομμύριον, τὸ ὁποῖον, ἀκούσατε, ἀκούσατε, δύναται νὰ γίνῃ δι' οἰκονομίας μόνον!.. Ὡραῖα δὲν εἶναι ἡ συνταγή; Ἀρχίσατε λοιπὸν ἀπὸ αὔριον νὰ οἰκονομήσετε... τὲς δεκάρες σας, ἐὰν δυνηθῆτε, διὰ νὰ φθάσετε τὸ πρῶτον ἑκατομμύριον!...

Ἀλλ' ἀφίνοντες τὴν συνταγὴν τῶν ἑκατομμυρίων, ἃς ἴδωμεν καλλίτερον τί πρακτικώτερον συμβουλεύει ὁ Ροκφέλλερ.

Νὰ δανεισθοῦμε ἢ ὄχι;

Ὁ ἀμερικανὸς δισεκατομμυριοῦχος ἀπαντᾷ.

«Ἐὰν δὲν ἔχῃς χρήματα διὰ νὰ ἐργασθῆς δανείσου».

Ἡ θεωρία αὕτη ἀντίκειται πρὸς ἐκείνην τῆς πλειονότητος τῶν συγγραφέων, οἱ ὁποῖοι συμβουλεύουν τὴν ἀποχὴν ἀπὸ τὰ δάνεια καὶ ἀπὸ τὰ χρέη. Ἀλλ' ὁ κ. Ροκφέλλερ εἶνε τῆς ἀρχῆς ὅτι χωρὶς χρήματα ἐργασία δὲν γίνεται.

Ποῦ μπορεῖ νὰ φέρῃ τὸ δάνειον.

»Ὥστε, ἐξακολουθεῖ ὁ Ροκφέλλερ, κέρδισε τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν ἀνθρώπων ποῦ ἔχουν χρήματα νὰ δανείζουν. Δανείσου ὅσα χρήματα θέλουν νὰ δανείσουν, διότι μόνον τὸ χρῆμα κάνει χρῆμα. Ἐὰν ἕνας εἶναι τίμιος, ὁ κόσμος τοῦ ἐμπιστεύεται χρήματα. Καὶ ἀφοῦ ἅπαξ ἔχει εἰς τὰ χέρια του κεφάλαια, τότε ἐξαρτᾶται ἀπὸ αὐτὸν ἐὰν θὰ γίνῃ δισεκατομμυριοῦχος ἢ θὰ γίνῃ ζητιάνος».

Βλέπετε ὅτι ὁ Ροκφέλλερ βλέπει πολὺ εὔκολα τὰ δισεκατομμύρια!!

Ὁ Ροκφέλλερ τεμπέλης.

Ὁ πλουσιώτερος ἴσως τῶν δισεκατομμυριούχων εἰς τὴν βιομηχανίαν τοῦ πετρελαίου εἶχε κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ἐπιχειρήσεως ἕναν ἄγγλον συνέταιρον κάποιον Κλὰρκ ὁ ὁποῖος ὅμως ἐχωρίσθη ἀπ' αὐτὸν διότι εὕρισκεν ὅτι ὁ Ροκφέλλερ ἦτο πολὺ «τεμπέλης» ὥστε νὰ συνεργασθῇ μαζύ του!»

Ἐννοεῖται ὅτι ὁ Κλὰρκ αὐτὸς δὲν κατώρθωσε μόνος του νὰ κάμῃ οὔτε ἓν ἑκατοστὸν τῆς περιουσίας τοῦ «νωθροῦ» συντρόφου του.

Πῶς πλούτισε ὁ Ροκφέλλερ τὸ πετρέλαιον καὶ τί εἶναι σήμερον.

Ὅτε ὁ Ροκφέλλερ εἶδε κατὰ πρώτην φορὰν τὸ πετρέλαιον μὲ τὸ ὁποῖον ἔκαμε τὰ ἑκατομμύριά του, ἐπωλεῖτο σὲ φιάλες ὡς φάρμακον διὰ τρίψιμο ἐν περιπτώσει ἐξαρθρώσεων ἢ μωλωπισμοῦ, πωλούμενον δηλαδὴ εἰς τὰ Φαρμακεῖα. Καὶ τὸ ἀσήμαντον αὐτὸ φάρμακον τὸ ἀνύψωσεν ἔπειτα αὐτὸς εἰς περιωπὴν αὐτοκρατορίας κατὰ τὸν πλοῦτον καὶ τὴν διαχείρισιν.

ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

Θεραπεύεται καὶ ἡ τεμπελιά;

Πρό τινος ἐγράψαμεν ὅτι ἕνας Γάλλος ἰατρὸς προτίθετο νὰ θεραπεύσῃ τὸν ἔρωτα θεωρῶν αὐτὸν μίαν παθολογικὴν κατάστασιν. Τώρα ἕνας ἄλλος ἰατρὸς προτίθεται νὰ θεραπεύσῃ δι' ὀρροῦ τὴν **τεμπελιά**. *Τὸ πρᾶγμα δὲν πρέπει νὰ μᾶς ἐκπλήττει. Ἡ* **τεμπελιὰ** *εἶναι μία ἀσθένεια, μία ἀτονία τῶν νεύρων ἢ τῶν μυῶν. Τὸ ἠξεύρομεν ὅλη ἐκ πείρας. Πλέον γεροὶ αἰσθανόμεθα, καὶ μεγαλειτέραν προθυμίαν ἔχομεν νὰ ἐργασθῶμεν. Λοιπὸν ἕνας τονωτικὸς ὀρρὸς δὲν φαίνεται παράλογόν τι πρὸς θεραπείαν τῆς τεμπελιᾶς.*

Τὰ συσσίτια τῶν μεγάλων Καταστημάτων Μπὸν Μαρσέ, Ράλλη, Ἀσπιώτου....

Τὸ «Μπὸν Μαρσέ», τὸ μεγαλείτερον ἴσως ἐκ τῶν Καταστημάτων τῶν Παρισίων ἔχει ὑπαλλήλους περὶ τὰς 7000 χιλιάδας ἄρρενας καὶ θήλεις, οἱ ὁποῖοι πληρώνονται καλῶς, ἐνδύονται εὐκόσμως ἴσως περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλο Κατάστημα τοῦ κόσμου καὶ ἀπολαμβάνουν πολλὰς περιθάλψεις, καὶ δὲν παύονται ποτὲ ἐκτὸς διὰ λόγους ἐξαιρετικῶν παραπτωμάτων. Μία τῶν εὐκολιῶν τὰς ὁποίας παρέχει τὸ Κατάστημα εἶναι καὶ τὸ «Οἰκονομικὸν Συσσίτιον» ὅπου οἱ ὑπάλληλοι ἀντὶ μικρᾶς πληρωμῆς ἀπολαμβάνουν τροφῆς, ἐπαρκοῦς καὶ ὑγιεινοτάτης. Ἐκ τῶν ἄλλων καταστημάτων τοῦ Ἐξωτερικοῦ, τὸ συσσίτιον διὰ τοὺς ὑπαλλήλους ἔχει. ἂν δὲν ἀπατώμεθα καὶ τὸ Κατάστημα Ράλλη ἐν Ἀγγλίᾳ. Ἐν Ἑλλάδι δὲ μόνον, ἐξ ὅσων γνωρίζομεν τὸ Εὐρωπαϊκότατον κατὰ τὴν πειθαρχίαν καὶ τὴν διακόσμισιν κατάστημα τοῦ ῥέκτου καὶ μοναδικοῦ τὴν πρωτοβουλίαν κ. Ἀσπιώτου εἰς Κέρκυραν.

Ὁ Γαΐδαρος θὰ σώσῃ τὴν ἀνθρωπότητα;

Ἠγγέλθη ἡ εὕρεσις ὀρροῦ ἀντιφθισικοῦ, τοῦ ὁποίου τὰ συστατικὰ παρέχει τὸ ζῶον τὸ πλειότερον παντὸς ἄλλου περιφρονημένον ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ ἀγνωμωνεστέρου τούτου τῶν πλουσμάτων τῆς γῆς. Ὁ ὄνος ἔπρεπε θετικὰ νὰ παρέχῃ κατ' ἐξοχὴν τὰ ἀντιφθισικὰ συστατικά, ἀφοῦ εἶναι τὸ μόνον ἐκ τῶν ζώων τὸ μὴ προσβαλλόμενον ὑπὸ τῆς φθίσεως, ἡ ὁποία κάμνει τόσα θύματα καὶ μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων καὶ μεταξὺ τῶν ζώων, ἰδίᾳ μεταξὺ τῶν ἀγελάδων καὶ τῶν ἀρνίων Ὁ **Διαβάτης** *τοῦ Ἐμπρὸς πολὺ γενναίως ἀνέλαβε τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ ὀνείου ὀρροῦ, τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ ὄνου, ὡς εὐεργετικοῦ, ὑπομονητικοῦ..... Καὶ ὅμως οἱ ἀρχαῖοι δὲν εἶχον τὴν κακὴν αὐτὴν ἰδέαν περὶ τοῦ ὄνου. Ὁ Ἰακὼβ παραδείγματος χάριν παρομοιάζει τὸν υἱόν του Ἰσσάχαρ πρὸς* **ὄνον,** *εἷς δὲ βασιλόπαις τῆς Σιχὲμ ὠνομάζετο* **Ὄνος** *καθὼς σήμερον θὰ ὠνομάζετο* **Λέων.** *Ἐπανερχόμενοι δὲ εἰς τὴν θεραπείαν τῆς φθίσεως εἶναι ἐλπὶς νὰ ὑποθέσῃ τις ὅτι ἀφοῦ τόσοι ἄνθρωποι ζητήσαντες νὰ τὴν θεραπεύσουν ἀπεδέχθησαν* **γαϊδάροι,** *ὅτι θέλει ἐπιτύχῃ τοῦτο ὁ ἀληθινὸς γαΐδαρος!*

Ἡ Κρήτη καὶ ὁ Κλεμανσὼ

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς Ἑνώσεως τῆς Κρήτης αἱ Εὐρωπαϊκαὶ ἐφημερίδες ἐνεθυμήθησαν τὴν ἡρωϊκὴν νῆσον τῆς ὁποίας οἱ ἀγῶνες διήγειραν τὰ εὐγενῆ συναισθήματα τῶν λαῶν καὶ ἔψαλλεν ὁ μεγαλείτερος τῶν Εὐρωπαίων ποιητῶν, ὁ Βίκτωρ Οὐγκώ. Μεταξὺ τῶν ἐνθουσιωδῶν τούτων τῆς Κρητικῆς ἐποποιΐας ὁ ἐλάχιστος δὲν εἶναι ὁ Κλεμανσώ, ὅστις ἐπισκεφθεὶς τὴν νῆσον τὸ 1904 εἶπεν ἐπιστρέψας, εἰς τοὺς φίλους του ὅτι **ἐπανῆλθεν πλέον Κρὴς τῶν Κρητῶν,** *καὶ τώρα εἶναι ὁ ἐνθερμότερος συνήγορος τῆς Ἑνώσεως ἐνώπιον τῶν Εὐρωπαϊκῶν Ἀνακτοβουλίων. Καὶ ἂν τὸ Κρητικὸν ζήτημα, ποῦ δίκην νυκτερίδος ποῦ δὲν δόναται νὰ συγκαλεχθῇ οὔτε μεταξὺ τῶν πτηνῶν οὔτε μεταξὺ τῶν ποντικῶν, δὲν γνωρίζουν οἱ διπλωματικοὶ φυσιοδίφαι ἂν θὰ ἀνάγουν εἰς τὸ γένος τῶν βερολινείων ζητημάτων, ἢ τῶν μεταβερολινείων, θὰ εὕρῃ ὁπωσδήποτε τὴν φυσικήν του λύσιν, τοῦτο θὰ ὀφείλεται εἰς τὸν ἔξοχον πολιτικὸν διάτὸν ὁποῖον ἡ ὑψηλοτέρα πολιτικὴ εἶναι ἡ ὑποστήριξις τῶν δικαίων τῶν λαῶν.*

Ἡ Σπεράντζα Σβουάρτζ καὶ ἡ Λεϊλὰ Χανοὺμ

Ἀναφέρουν αἱ Εὐρωπαϊκαὶ ἐφημερίδες ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς Ἑνώσεως τῆς Κρήτης ἰδίᾳ τὴν ἔνθουν Σπεράντζαν Σβουάρτζ γερμανικῆς καταγωγῆς ἡ ὁποία ἀνατραφεῖσα ἐν Ἰταλίᾳ ἔδρασε καὶ ἠγάπησε τόσον τὴν ἡρωϊκὴν νῆσον. Ἡ ἐνθουσιώδης γυνὴ ἡ ὁποία εἶχε κατακτήσῃ τὴν ἀγάπην τοῦ Γαριβάλδη εἶχεν ἐκφράσῃ μίαν νύκτα τὴν ἐπιθυμίαν νὰ μεταβῇ εἰς Κρήτην, παρουσίᾳ τοῦ μεγάλου μουσικοῦ Λίστ, τοῦ Γρηγοροβίου καὶ τοῦ Ρούσσελ διπλωματικοῦ πράκτορος τῆς Ἀγγλίας. Ὁ Λίστ ποῦ συγκεντρωμένος εἰς τὸν ἰδανικὸν κόσμον τῶν μελωδιῶν ὀλίγον ἐγνώριζε τὰ τοῦ λοιποῦ κόσμου, ὑπέθετε τὴν Κρήτην φωλεὰν ληστῶν, καὶ ἐχάρισε εἰς τὴν ποιήτριαν ἐγχειρίδιον παλαιὸν τοῦ 500 διὰ νὰ ὑπερασπίζῃ ἐν ἀνάγκῃ τὴν ζωήν της!!! Ὁ Ρούσσελ τῆς εἶπεν· Πηγαίνετε ἐκεῖ, ὁπόθεν δύσκολα θὰ ἐπιστρέψητε· τόσον εἶναι τὸ γόητρον τὸ ὁποῖον ἐξασκεῖ ἡ πατρὶς τοῦ κ. Ζυμπρακάκη. Καὶ πράγματι μεταβᾶσα εἰς Κρήτην ἡ Σβονάρτζ ἔμεινεν ἐν τῇ νήσῳ πολλὰς δεκαετηρίδας, ὀνειροπολοῦσα, γράφουσα, κάμνουσα στίχους. Τότε διώκει τὴν νῆσον ὁ Ἰσμαὴλ Πασσᾶς τοῦ ὁποίου ἡ τουρκικὴ αὐστηρότης ἐμετριάζετο ἀπὸ τὴν ἀγγελικὴν καρδίαν της θυγατρός του Λεϊλὰ Χανοὺμ. Ἡ Σπεράντζα Σβουάρτζ συνεδέθη μὲ τὴν γλυκεῖαν Ὀθωμανίδα τὴν ὡραίαν καὶ εὐφυᾶ τὴν συμπαθοῦσαν ὡς αὐτὴ πρὸς τοὺς Κρητικοὺς ἥρωας. Ἡ Λεϊλά, ἐμεσολάβει μεταξὺ τῶν τυράννων καὶ τῶν καταδυναστευσμένων καὶ μίαν φορὰν ὅπου ὁ πατήρ της ἔστειλε στρατιώτας πρὸς καταδίωξιν τῶν Κρητῶν ἐζήτησε γονυπετοῦσα ἀπὸ τὸν πατέρα της νὰ μὴ τοὺς ἐξοντώσῃ. Ὁ πατήρ της τῆς ὑπεσχέθη μόνον νὰ μὴ φανῇ σκληρὸς πρὸς τοὺς ἠττημένους. Ἄλλοτε ἡ Λεϊλὰ παρετήρησε εἰς τοὺς προξένους τῶν Δυνάμεων· «ὅτι, ἂν καὶ ὡς Ὀθωμανὶς νεάνις δὲν δικαιοῦται νὰ ἀναμιγνύεται εἰς τὰ πολιτικά, τοὺς παρατηρεῖ ὅμως ὅτι ἔχουν ἄδικον νὰ ὁμιλοῦν μὲ περιφρόνησιν καὶ μὲ αὐστηρότητα πρὸς τοὺς καταδυναστευομένους χριστιανούς. Οἱ Γενναιόψυχοι Κρῆτες ἐλάτρευον τὴν Λεϊλὰ καὶ διατηροῦν συμπαθῶς τὴν ἀνάμνησίν της.

Ὁ Κάϊζερ προσφωνεῖ ἐπιθαλάμιον λόγον

Ὅλαι αἱ ἐφημερίδες τοῦ κόσμου ἀνέγραψαν τοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους ὁ Κάϊζερ ἀπήγγειλεν εἰς τὴν νύμφην τοῦ τετάρτου υἱοῦ του Πρίγκηπος Αὐγούστου Γουλιέλμου κατὰ τοὺς πρό τινος τελεσθέντας γάμους. Προηγουμένως, εἰς ἓν γεῦμα, εἶχε κάμῃ τὸ ἐγκώμιον τοῦ υἱοῦ του, εἰπὼν ὅτι ἔλαβε ἤδη τὸ δίπλωμά του ὡς διδάκτωρ τοῦ δικαίου. Πρὸς τὴν νύμφην συνέστησε τὴν ἐργασίαν, τὴν ἐργασίαν διὰ τὴν οἰκογένειάν της ὄχι μόνον, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν λαόν, διὰ τοὺς ἀποκλήρους μὲ ἄλλα λόγια καὶ διὰ τὴν Πατρίδα. Οἱ λόγοι τοῦ Αὐτοκράτορος Γουλιέλμου ὁ ὁποῖος παίζει τὸν ρόλον τοῦ ῥήτορος τῶν βασιλευόντων, τοῦ ἀρίστου ἀντιπροσώπου ἐνώπιον τῆς κοινῆς γνώμης τῶν λαῶν, τοῦ βασιλικοῦ ἀξιώματος, ἔχουν ἰδιάζουσαν σημασίαν. Σημαίνουν τὴν μεγάλην μεταβολὴν τῶν καιρῶν, τὴν δημοκρατίκευσιν τῶν νεωτέρων θεσμῶν μέχρι τοῦ θεσμοῦ τῆς βασιλείας. Ὁ Κάϊζερ ἐξαίρει τῷ ὄντι τὴν **ὑπεροχὴν τῆς ἐργασίας** *ἐνῷ τῶν βασιλέων τοῦ παλαιοῦ δικαίου ἴδιον εἶναι καὶ ἡ* **τεμπελιά,** *συσταίνει τὴν* **ἐργασίαν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ,** *ἐνῷ οἱ βασιλεῖς ἄλλοτε ἐθεώρουν τοὺς λαοὺς* **καταφρονητέαν ποσότητα** *καὶ ὁμιλεῖ περὶ ἐργασίας* **ὑπὲρ τῆς**

Πατρίδος, *ἐνῷ εἰς τὸ παλαιὸν καθεστὼς ἡ Πατρὶς συνταυτίζετο μὲ τὸ πρόσωπον μόνον τοῦ Ἡγεμόνος, καθὼς ἄλλοτε οἱ Γάλλοι εὐγενεῖς ἐπολέμησαν* **κατὰ τῆς Πατρίδος των** *μὲ τοὺς ἐχθρούς της χάριν τοῦ Βασιλέως των!...*

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ὁ χαρτοπαικτικὸς βόρβορος εἰς τὸν ὁποῖον ἀνοχῇ-ἰσοδυναμευούσῃ μὲ προστασίαν —τῆς Κυβερνήσεως κυλίεται ἡ πρωτεύουσα ἀνέδοσεν ἅπαξ ἔτι τὰς δηλητηριώδεις ἀναθυμιάσεις της. Καὶ ἀπὸ τὴν ἔκρηξιν τῆς ἀπαισίας αὐτῆς ὑπονόμου, ἡ ὁποία σχίζει βαθειὰ τὰ σπλάχνα τῆς κοινωνίας καὶ τῆς πολιτείας ἐξετινάχθησαν εἰς τὸν ἀέρα μαζὶ μὲ τὰ συντρίμματα παντὸς νόμου, καὶ πάσης ἠθικῆς καὶ ἁπτώματα ἀνθρώπων. Ἀλλὰ τὰ συντρίμματα τῶν νόμων καὶ τὸ χυθὲν αἷμα ἐνῷ ἐσκορπίσθησαν εἰς ὅλην τὴν κοινωνίαν καὶ ἐτάραξαν αὐτὴν φοβούμεθα ὅτι μόνον εἰς τὸ πρόσωπον τῆς Κυβερνήσεως δὲν ὑπάρχει ἐλπὶς ν' ἀποτυπώσουν τὰς καιούσας κηλίδας των! Τὸ ἠθικὸν δηλητήριον ἐκ τοῦ ὁποίου ἀφθόνους ἐνέσεις κάμνει τὸ χαρτοπαίγνιον εἰς τὸ κοινωνικὸν σῶμα δὲν συγκινεῖ τὴν Κυβέρνησιν. Τὸ αἷμα τῶν θυμάτων τῆς χαρτοπαικτικῆς ἀγριότητος οὐδ' αὐτὸ ἐρεθίζει περισσότερον τοὺς Κυβερνητικοὺς ρώθωνας. Ἡ Κυβέρνησις καὶ μετ' αὐτῆς ἡ πρωτεύουσα εἶνε ὑπὸ τὴν τρομοκρατίαν καὶ τὴν ἐξάρτησιν τῆς χαρτοπαικτικῆς σπείρας. Εἷς μόνον πολιτικὸς τῆς Ἑλλάδος κατέφερεν δυνατὸν τὸν γρόνθον του κατὰ τοῦ χαρτοπαικτικοῦ τέρατος τῆς πρωτευούσης. Καὶ ὁ εἷς αὐτὸς ἐπλήρωσε μὲ τὸ αἷμα του τὴν πραγματικὴν ἀγάπην του πρὸς τὴν κοινωνίαν καὶ τὴν ἀφοσίωσίν του πρὸς τὸν Νόμον καὶ τὴν Ἠθικήν. Ὁ Δηλιγιάννης ἔπεσεν ὑπὸ τὴν μάχαιραν χαρτοπαίκτου, καθ' ἣν στιγμὴν ἐπάτασσε τὴν λερναίαν ὕδραν τῆς πρωτευούσης. Ἔπεσε! Ἀλλὰ πόσον γίγας δὲν ὀρθώνεται σήμερον ἐμπρός μας ὁ ἀνὴρ ἐκεῖνος, καὶ πόσον νάνοι δὲν φαίνονται ἐνώπιον ἐκείνου οἱ ἔκτοτε κυβερνῆται! Τὸ αἷμα ἑνὸς πρωθυπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος δὲν τοὺς συνεκίνησε καὶ περιμένομεν νὰ τοὺς συγκινήσῃ τὸ αἷμα ἑστῶ καὶ ἑνὸς γενναίου παλληκαριοῦ τῆς Κρήτης καὶ τῆς Μακεδονίας, τοῦ ἀτυχοῦς Πούλακα!

Καὶ ὅμως τρέφομεν ἀκόμη τὴν ἐλπίδα ὅτι ὁ νῦν ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν δὲν θέλει ἀνεχθῆ νὰ μείνῃ περαιτέρω συνένοχος καὶ δημιουργὸς τοῦ χαρτοπαικτικοῦ ὀνείδους τῆς Ἑλλάδος. Ὅτι δὲν θὰ συνθηκολογήσῃ καὶ αὐτὸς μὲ τοὺς χαρτοπαίκτας παραδιδομένους χάριν τοῦ ὑπουργικοῦ χαρτοφυλακίου εἰς τας χεῖρας τῆς ἀπαισίας σπείρας. Ὅτι θὰ αἰσθανθῇ ἐν ἑαυτῷ ὅλην τὴν ὑπερηφάνειαν καὶ τοῦ ὑπουργικοῦ ἀξιώματός του καὶ τοῦ πολιτικοῦ καὶ προσωπικοῦ του χαρακτῆρος καὶ ἓν κῦμα φιλοτιμίας καὶ ὀργῆς θ'ἀνέλθῃ εἰς τὸ πρόσωπόν του. Καὶ θὰ κτυπήσῃ! Καὶ ἢ νὰ συντρίψῃ ἢ νὰ τοὺς πετάξῃ κατὰ πρόσωπον τὴν παραίτησιν ὑψούμενος εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ ἔθνους καὶ ἐξεγείρων αὐτὴν καὶ ἀνοίγων περισσότερον τὸν διὰ τοῦ αἵματος τοῦ Δηλιγιάννη χαραχθέντα φωτεινὸν τὸν δρόμον τῆς ἐπικρατήσεως τοῦ Νόμου καὶ τῆς ἠθικῆς. Ἡ μέση ὁδὸς τῶν συνθηκολογιῶν καὶ τῶν προδόσεων τοῦ καθήκοντος δὲν εἶνε ἐλπίζομεν διὰ τὸν κ. Λεβίδην.

* * *

ΔΙΚΑΙΑ τιμὴ ἀπενεμήθη εἰς τὸν ψάλτην τῶν ἐθνικῶν μας ἰδανικῶν τὸν κ. Σπῦρον Ματσούκαν. Ἡ Κυβέρνησις τὸν προήγαγεν εἰς τὸν χρυσοῦν Σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος. Καὶ ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς ἀρχίζομεν τὴν δημοσίευσιν τῆς **χρυσῆς** στήλης τοῦ Ματσούκα.

* * *

ΥΠΗΡΟΤΑΤΟΝ ἀλλὰ καὶ δικαιότατον τὸ ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν ἐξηναγκάσθη νὰ ἐκδώσῃ ἡμερησίαν διαταγὴν ἀποδοκιμάζουσα τὴν στάσιν τῆς μεγάλης πλειονότητος τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Ναυτικοῦ λησμονησάντων τὸ ἱερὸν καθῆκον τὸ ὁποῖον εἶχον νὰ παραστοῦν εἰς τὸ τελεσθὲν μνημόσυνον τοῦ ἀειμνήστου Πετούση, τοῦ ἀφήσαντος ὁλόκληρον τὴν περιουσίαν του εἰς τὸν Ἐθνικὸν Στόλον!

* * *

Η ΠΡΟΧΘΕΣΙΝΗ ἑορτὴ τῆς Σημαίας εἰς τὰ Σχολεῖα ἀπετέλεσε τὸν ποιητικώτερον καὶ συγκινητικώτερον ὕμνον εἰς τὸ πραγματοποιούμενον ἰδανικὸν τοῦ Ἔθνους διὰ τῆς Ἑνώσεως τῆς Κρήτης! Αἱ Κρητικαὶ αὗραι ἃς φρονηματίσουν τὴν μαθητικὴν νεότητα!

Ζητήσατε τὴν «**Ἀλήθειαν**» ἀπο τὸ γνωστὸν «*Κέντρον τὸ Ἴ Φ!!*» κάτωθι Ἀφλονίας ἐν Κερκύρᾳ.

ΤΟ ΙΕΡΟΝ ΚΕΙΜΗΛΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

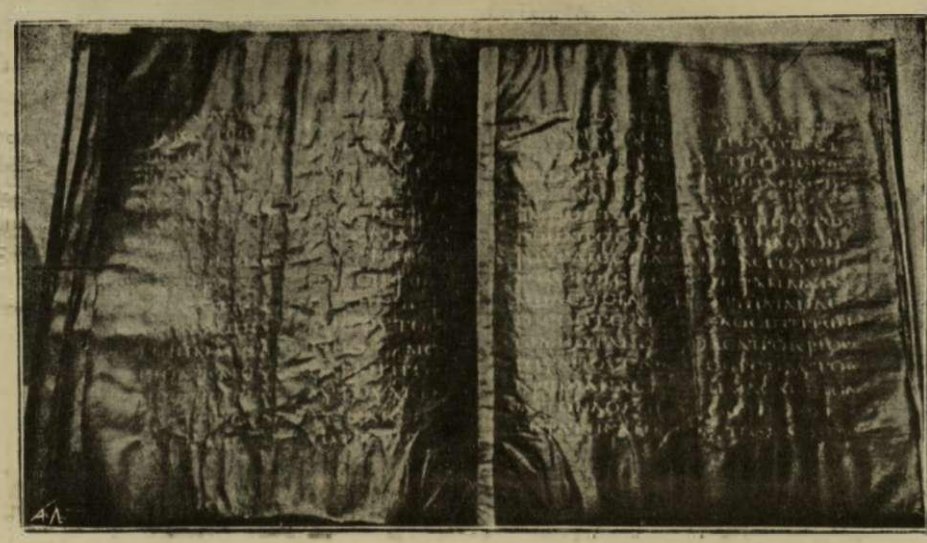

Τὸ πανάρχαιον ἱστορικὸν Εὐαγγέλιον τῆς Πάτμου
(περὶ τοῦ ὁποίου ἐλέχθη ὅτι εἶχεν κλαπῇ).

(Ἴδε σχετικὸν ἄρθρον).

ΠΡΙΓΚΗΠΙΚΟΙ ΓΑΜΟΙ

ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΤΟΥ ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΚΑΪΖΕΡ
(Οἱ τελευταῖον τελεσθέντες ἐν Βορολίνῳ)

Ὁ πρίγκηψ **ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΣ**
(Τεταρτότοκος υἱὸς τοῦ Κάϊζερ).

Ἡ πριγκήπισσα **ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΒΙΚΤΩΡΙΑ**
(Πρὸς τὴν ὁποίαν ὁ Κάϊζερ ἀπηύθυνε τὸν θαυμάσιον ἐπιθαλάμιον λόγον)

(Ἴδε σχετικὸν ἄρθρον)

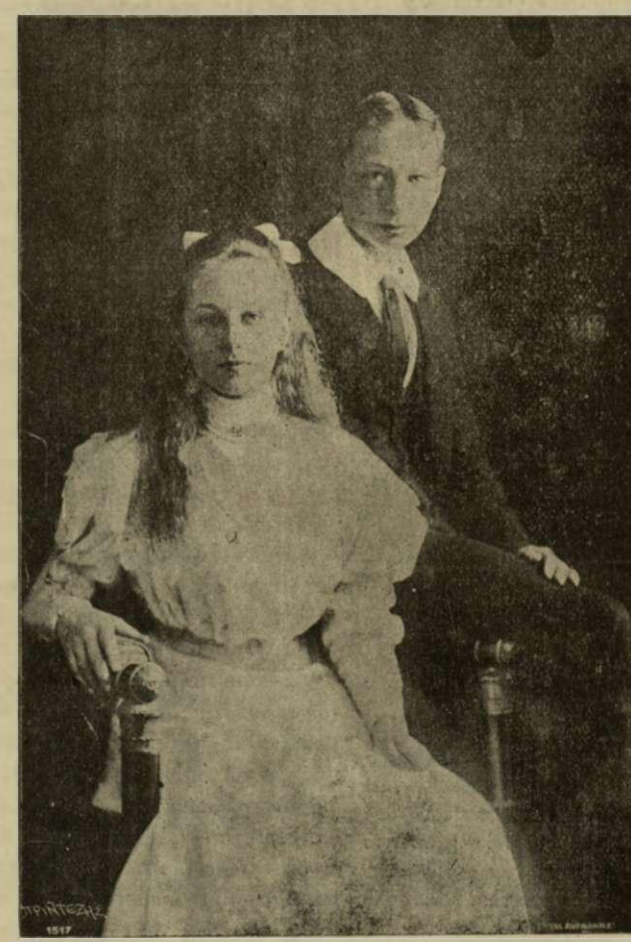

Ἡ μοναχοκόρη τοῦ Κάϊζερ [μὲ τὸν ἀδελφόν της Ζοακὶμ]
ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ ΒΙΚΤΩΡΙΑ ΛΟΥΪΖΑ
Διὰ τῆς ὁποίας λέγεται ἡ Αὐτοκρατορικὴ Οἰκογένεια τῆς Γερμανίας θὰ συγγενεύσῃ στενότερον μὲ τὴν Βασιλ. Οἰκογένειαν τῆς Ἑλλάδος.

Η «ΑΛΗΘΕΙΑ» ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗΝ

Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΤΕΛΕΙΟΝ ΠΑΝΟΡΑΜΑ

ΠΩΣ ΖΟΥΝ, ΠΩΣ ΕΡΓΑΖΟΝΤΑΙ, ΠΩΣ ΠΡΟΟΔΕΥΟΥΝ ΟΙ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ ΕΛΛΗΝΕΣ

ΤΟ PITTSBURG ΚΑΙ Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΑΡΟΙΚΙΑ ΤΟΥ

Η ΚΑΠΝΙΖΟΥΣΑ ΠΟΛΙΣ

PITTSBURG. Pa. 1 Ὀκτωβρίου (τοῦ ἀπεσταλμένου συνεργάτου μας). — Μετὰ τὴν Φιλαδέλφειαν δευτέρα πολις τῆς Pennsylvania State ὡς πρὸς τὸν πληθυσμὸν εἶνε τὸ Pittsburg. Τὸ Pittsburg θεωρεῖται ὡς ἡ βιομηχανικωτέρα πόλις τοῦ κοσμου, ἔχει πλεῖστα ἐργοστάσια διαφόρων βιομηχανικῶν προϊόντων, κατ' ἐξοχὴν δὲ σιδήρου καὶ χάλυβος, ἔχει πλούσια μεταλλεῖα σιδήρου καὶ ἀνθρακωρυχεῖα καὶ ὁ πληθυσμός του ἀνέρχεται εἰς 600 χιλ. κατοίκων μετὰ δὲ τῶν περιχώρων ὑπερβαίνει τὸ ἑκατομμύριον. Ὡς ἐκ τῶν πολλῶν ἐργοστασίων τὰ ὁποῖα ἔχει ἡ πόλις καλύπτεται παντοτε σχεδὸν ὑπὸ πυκνοτατης ὁμίχλης σχηματιζομένης ἐκ τοῦ καπνοῦ τῶν διαφόρων ἐργοστασίων· τοσον πυκνὴ εἶνε ἡ ὁμίχλη ὥστε δὲν δύναταί τις νὰ διακρίνῃ εἰς μεγαλειτέραν ἀπόστασιν τῶν 100 μέτρων, δὲν βλέπει τις παρὰ μόνον ἕνα πυκνὸν νέφος καπνοῦ τὸ ὁποῖον περικαλύπτει τὰ παντα καὶ δι' αὐτὸ ὑπὸ τῶν Ἀμερικανῶν καλεῖται Smokingcity (ἡ καπνίζουσα πόλις!). Ἡ ρυμοτομία τῆς πόλεως δὲν εἶνε πολὺ κανονικὴ ἕνεκα τῆς ἀνωμαλίας τοῦ ἐδάφους, διότι τὸ Pittsburg εἶνε ἐκτισμένον ἐπὶ λόφων, μόνον εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος αὐτῆς εἶνε κανονικὴ ἡ ρυμοτομία, αἱ ὁδοὶ ἀσφαλτωμέναι καὶ διατηροῦνται πάντοτε λίαν καθαραί, τὸ μερος δὲ τουτο χρησιμεύει ὡς διαμονὴ ἰδίως τῶν ἑκατομμυριούχων τοῦ Pittsburg. Ἡ συγκοινωνία ἐκτελεῖται κανονικώτατα δι' ἠλεκτροκινήτων τραμ μέχρι ἀποστάσεως 15 χιλιομέτρων.

Πρὸ 150. Μία θριαμβευτικὴ ζωή!

Κατ' εὐτυχῆ σύμπτωσιν τὰς ἡμέρας αὐτὰς καθ' ἃς ἔφθασα εἰς Pittsburg ἡ πλήρης ζωῆς καὶ σφρίγους αὐτὴ πόλις ἑορτάζει τὴν 150ετηρίδα της ἀπὸ τῆς κτίσεώς της. 150 ἔτη ἔχουν παρέλθει ἀφ' ὅτου ἐκτίσθη τὸ πρῶτον σπῆτι τοῦ Pittsburg. Πρὸ 150 ἐτῶν εἰς τὴν χώραν αὐτὴν ἦσαν ἄγριοι Ἰνδοὶ ὁ τόπος ἦτο ἔρημος, ἦτο παντελῶς ἀκατοίκητος, ἐνῷ σήμερον ἐπὶ τοῦ ἐρήμου ἐκείνου τόπου ἔχει κτισθῆ ἡ βιομηχανικωτέρα πόλις, ἡ ὁποῖα ἀριθμεῖ 600 χιλ. κατ.

Η τεραστία ἀνάπτυξις τὴν ὁποίαν ἔλαβε τὸ Pittsburg εἰς τὸ διάστημα 150 ἐτῶν εἶνε πράγματι ἀξία θαυμασμοῦ καὶ χάριν των ἀναγνωστῶν τῆς «Ἀληθείας» παραθέτω μερικὰς λεπτομερείας ἐκ τῆς ἱστορίας τοῦ Pittsburg τὰς ὁποίας ἔλαβον ἀπὸ ἀμερικανικὴν συνάδελφον. Ἐν ἔτει 1754 ἐκτίσθη τὸ πρῶτον οἴκημα ὑπὸ τῶν Γάλλων τὸ ὁποῖον ἐχρησίμευσε καὶ ὡς φρούριον κατὰ τῶν Ἰνδῶν· τῷ 1758 κατελήφθη τὸ φρούριον ὑπὸ τῶν Ἄγγλων, ὁ πληθυσμὸς τότε ἀπετελεῖται ἀπὸ 400 ἄνδρας ἐν ὅλῳ. ἤτοι ἐκ τῆς φρουρᾶς τῶν Ἄγγλων καὶ τιτῶν ἐμπόρων γουναρικῶν. Τῷ 1766 ἐγένετο ἡ πρώτη ἀνακάλυψις τῶν γαιανθράκων. Τῷ 1768 οἱ Ἄγγλοι ἀδελφοὶ Penns ἠγόρασαν ἀπὸ τοὺς Ἰνδοὺς ἀντὶ 10 χιλ. λιρῶν ὅλην τὴν ἔκτασιν ἔνθα εὑρίσκεται τὸ Pittsburg, ὁπότε ἤρχισε καὶ ἡ μετανάστευσις ἐκ τῶν γειτονικῶν χωρῶν. Τῷ 1780 ἀνευρέθη περὶ τοὺς λόφους τοῦ Pittsburg ὁ σίδηρος. Τῷ 1787 ᾠκοδομήθη ἡ πρώτη ἀγορά. Τῷ 1790 ἤρχισαν αἱ πρῶται ἐργασίαι πρὸς ἐξαγωγὴν σιδήρου. Τῷ 1799 ὁ πληθυσμὸς ἀνήρχετο εἰς 1500 κατ. Τῷ 1810 ἐγένετο ἡ πρώτη Τράπεζα ἐν τῇ πόλει ἐχούσῃ πληθυσμὸν 4700 κατ. Τῷ 1811 κατεσκευάσθη τὸ πρῶτον ἀτμόπλοιον ἵνα περιπλέῃ τοὺς ποταμοὺς Μονογκαχέλα καὶ Ἀλεγένη οἵτινες σημειωτέον

ὅτι καὶ νῦν διαχωρίζουσι τὴν πόλιν σχηματίζοντος ἐν Λ διὰ τῶν ποταμῶν αὐτῶν γίνεται ἡ μεταφορὰ τῶν γαιανθράκων ἐπὶ μεγάλων φορτηγίδων εἰς τὴν Τυφλίδα. Τῷ 1816 ἀνεγνωρίσθη τὸ Pittsburg ὡς πόλις καὶ ἐξελέγη καὶ ὁ πρῶτος Δήμαρχός του. Τῷ 1818 ἠρίθμει 7000 κατ. Τῷ 1834 ἐγένετο τῷ πρῶτον σχολεῖον, οἱ κάτοικοι ἀνήρχοντο εἰς 22 χιλ. Τῷ 1845 ἡ πόλις κατεστράφη ὑπὸ πυρκαϊᾶς ἐκ τῆς ὁποίας αἱ ζημίαι ὑπελογίσθησαν εἰς 8 ἑκατομ. δολ. Τῷ 1846 ἐχρησιμωποιήθη τὸ πρῶτον ὁ τηλέγραφος, ὁ πληθυσμὸς 45 χιλ. κατ. Τῷ 1861 ἐγένετο ἡ πρώτη σιδηρομικὴ γραμμή. Τῷ 1860 ὁ τότε πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας καὶ νῦν βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας Ἐδουάρδος ἐπεσκέφθη τὸ Pittsburg· ἔκτοτε ἡ πόλις προώδευσεν ἀλματωδῶς οὕτως ὥστε σήμερον ἔχει φθάσει εἰς ἀξιοθαύστον σημεῖον προόδου καὶ πολιτισμοῦ.

Φανταισμαγορικὸν θέαμα

Ἡ διακόσμησις τῆς πόλεως ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἑορτῆς εἶνε τελεία ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν, ἀψῖδες ἔχουν τοποθετηθῆ εἰς τὰ κεντρικώτερα μέρη αὐτῆς φωτιζόμεναι διὰ πολυχρώμων ἠλεκτρικῶν λαμπτήρων, σημαῖαι χιλιάδες ἔχουν ἀνκρτηθῆ εἰς τὰς οἰκίας καὶ τὰ καταστήματα· τὸ μόνον ἐξαιρετικὸν φαινόμενον τῆς διακοσμήσεως εἶνε ὅτι δὲν βλέπει τις σημαίαν ἄλλου ἔθνους παρὰ μόνον Ἀμερικανικήν, εἶνε ἐντελῶς ἀδύνατον νὰ ἰδῇς ἄλλην σημαίαν εἰς Ἀμερικανικὴν πόλιν καὶ τοῦτο γίνεται διότι οἱ Ἀμερικανοὶ εἶνε πολὺ ἐγωϊσταὶ ὡς πρὸς τὸ ἐθνικὸν ζήτημα τὸ θεωροῦν προσβολὴν νὰ βλέπουν κυματίζουσαν ξένην σημαίαν. Ἀπὸ ὅλας τὰς Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς συρρέουν ἄνθρωποι ὅπως ἴδωσι τὰς πρωτοφανεῖς ταύτας ἑορτὰς καὶ ὑπελόγισαν ὅτι πλέον τῶν 600 χιλ. ἐπεσκέφθησαν τὸ Pittsburg κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας. Ἠτο ὅμως κάτι τι ἔκτακτον ἡ παρέλασις τοῦ Ἀμερικανικοῦ στρατοῦ, τῶν Ἀγρίων Ἰνδῶν, τῶν διαφόρων συμβολικῶν παραστάσεων αἵτινες ἀπεκόνιζον τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἱστορίας τοῦ Pittsburg. Ἐπίσης καὶ εἰς τὸν ποταμὸν Ἀλεγένη ἐγίνετο παρέλασις τῶν Γάλλων στρατιωτῶν κατ' ἀρχὰς ὅταν ἔφθασαν τὸ πρῶτον εἰς τὴν χώραν αὐτήν, κατόπιν τῶν ἀγρίων Ἰνδῶν, ἐπὶ τῶν πρωτογενῶν λέμβων των, καὶ ἐπὶ τῇ θέᾳ τῶν ὁποίων ὅλα τὰ πλήθη ἅτινα ἶχον παραταχθῆ κατὰ μῆκος τοῦ ποταμοῦ ἐξερράγησαν εἰς φωνὰς ἐκκωφαντικάς, κατόπιν οἱ Ἄγγλοι καὶ κατὰ σειρὰν αἱ διάφοροι πρόοδοι τῆς ποταμοπλοΐας. Ὅλα τὰ ἐργοστάσια κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς εἶχον διακόψῃ τὰς ἐργασίας των δι' αὐτὸ καὶ ὁ οὐρανὸς εἶχε καθαρίσει κάπως συντεινας πολὺ εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἑορτῶν.

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΤΟΥ PITTSBURG

Οἱ ἐν Pittsburg καλῶς ἐγκατεστημένοι Ἕλληνες εἶνε δυστυχῶς ὀλίγοι, οἱ περισσότεροι δὲ ἐργάζονται εἰς ἐξωτερικὰς ἐργασίας, ἐργοστάσια, γραμμὰς κλπ. Ὑπολογίζονται ὅτι εὑρίσκονται περὶ τὰς 2 χιλ. Ἕλληνες ἐνταῦθα. Συνεπείᾳ ὅμως τῆς ἐπισυμβάσης οἰκονομικῆς κρίσεως ἥτις δυστυχῶς ἐξακολουθεῖ, πολλοὶ ἐκ τῶν ἐνταῦθα ὁμογενῶν ἀπώλεσαν ἀρκετὰ χρήματα τινὲς μάλιστα ἠναγκάσθησαν νκ κλείσωσι καὶ τὰ καταστήματά των καὶ νὰ ἐπιδοθοῦν εἰς ἄλλην ἐργασίαν. Πολλοὶ μένουν ἄνευ ἐργασίας πρὸ μηνῶν καὶ ἀναγκάζονται νὰ χρεώνωνται εἰς ἄλλους συμπατριώτας των ὅπως δυνηθοῦν καὶ διέλθουν τὴν κρίσιμον πρίστασιν.

Οἱ ἐν Pittsburg Ἕλληνες οἱ ἔχοντες καταστήματα εἶνε οἱ ἑξῆς :

Ὁ κ. *Κωνσταντῖνος Κοπίτας* ἐκ τοῦ Δήμου Μανθορέας τῆς Μαντινείας διευθύνει μετὰ τῶν τριῶν ἄλλων ἀδελφῶν του ἓν ἐκ τῶν καλλιτέρων ἑστιατορίων (restaurant) τῆς πόλεως. Ὁ κ Κοπίτας πρὸ δεκαετίας ἐλθὼν ἐνταῦθα ἐπεδόθη κατ' ἀρχὰς εἰς διαφόρους ἐργασίας, βραδύτερον ὅμως διὰ τῆς ἐργασίας του κατώρθωσε νὰ ἀνοίξῃ τὸ ἀνωτέρω ἑστιατόριον, τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται εἰς τὸ κεντρικώτερον σημεῖον τῆς πόλεως λειτουργεῖ δὲ ἄριστα, μὲ ὑλικὰ καὶ ὑπηρεσίαν πρώτης τάξεως δι' αὐτὸ προτιμᾶται καὶ ὑπὸ τῶν Ἀμερικανῶν. Ὁ κ. Κοπίτας εἶνε ἄξιος συγχαρητηρίων διὰ τὴν πρόοδον ταύτην διότι τιμᾷ πραγματι ἐν τῇ ξένῃ τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα.

Ὁ κ. *Δημ. Παπαπάνου* ἐκ τοῦ χωρίου Γκάτα τῆς Ἐπιδαύρου Λυμηρᾶς διατηρεῖ ἓν ἐκ τῶν καλλιτέρων ζαχαροπλαστείων τῆς πόλεως. Ὁ κ. Παπαπάνου εἶνε πολὺ ἀγαθὸς καὶ φιλόφρων ἀνὴρ διακρίνεται διὰ τὰ πατριωτικά του αἰσθήματα, εἶνε δὲ ἡλικίας 30 ἐτῶν περίπου. Εἰς Ἀμερικὴν ἦλθεν πρὸ 18ετίας, ἔχει νυμφευθῆ Ἀμερικανίδα, μίαν εὐγενεστάτην κυρίαν ἥτις γνωρίζει καὶ τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ ἡ ὁποία εἶνε εἰς ἄκρον φιλελληνίς.

Οἱ κ. κ. *Ἀδελφοὶ Τσάκαλη* οἵτινες πρὸ μηνὸς ἤνοιξαν καὶ ἓν μεγάλον hotel μετὰ ζυθοπωλείου. Οἱ κ.κ. Ἀδελφοὶ Τσάκαλοι κατάγονται ἀπὸ τὸ χωρίον Πολοβίτσι τοῦ Δήμου Φελίας τῆς Λακωνίας καὶ ἦλθον ἐνταῦθα πρὸ 24 ἐτῶν ἐπιτελέσαντες ἔκτοτε ἀρκετὰς προόδους. Τὸ ἀνωτέρω ξενοδοχεῖον συνιστῶμεν θερμότατα εἰς τοὺς εἰς τὸ Pittsburg ἀφικνουμένους ὁμογενεῖς ἢ εἰς τους διερχομενους ἐντεῦθεν. Εὑρίσκεται ἐπὶ τῆς 4th ave 114 116.

Ὁ κ. *Ιωαν. Δήμας* ἐκ Σπάρτης διατηρεῖ ἀποθήκην ἀνθέων χονδρικῆς πωλήσεως, ἐπίσης ἔχει καὶ ἄλλα 2 μικρὰ ἀνθοπωλεῖα ἐπὶ τῆς κεντρικωτέρας ὁδοῦ (5th ave). Ὁ κ. *Δημ. Δήμας* ἀδελφὸς τοῦ κ. Π. Δήμα ὅστις συγκαταλέγεται μεταξυ τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλλήνων δημοσιογράφων ἐκδίδων μάλιστα καὶ ἐφημερίδα ὑπὸ τὸν τίτλον ὁ «Ἥλιος» εἶνε πολυ δραστήριος χρηματίσας καὶ πρόεδρος τῆς κοινότητος. Οἱ κ. κ. *Μπαζιώτης* καὶ *Ἀντωνόπαυλος* οἵτινες ἔχουν ἱδρύσει ἕνα μεγάλο σφαιριστήριον μετὰ θεάτρου ἐπὶ μιᾶς τετραοφώρου οἰκίας. Ὁ κ. *Παναγ. Μαρκόπουλος* ἐκ Σμύρνης, ἔχει ἐλθει οἰκογενειακῶς καὶ διευθύνει καφφενεῖον μετὰ κουρείου καὶ ξενοδοχείου ὕπνου. Ὁ κ. *Ἰωαν. Τσόμπος* ἐκ Γυθείου ἔχει ἑστιατόριον (Lunch). Ὁ κ. *Γεώρ. Σῶτος* ἐκ Βλαχοκερασιᾶς τῆς Τριπόλεως ἔχει ἱδρύσει ἑστιατόριον (Lunch). Ὁ κ. *Θωμᾶς Ποῖρος* ἐξ Ἰκάρου διευθύνει ἕνα πολὺ καλὸν ξενοδοχεῖον (restaurant). *Εὐάγγελος Γρηγορίου* ἐκ Σπάρτης καὶ *Κυριάκος Σκουτέλης* ἐκ Λακωνικῆς, καφφενεῖον μετὰ ξενοδοχείου. *Ἀγησίλαος Κομηνὸς* ἐκ Σπάρτης ἑστιατόριον (Lunch). *Χαράλαμπος Ἀνδρόμαλος* ἐκ τῆς Λήμνου. Ὁ κ. Ἀνδρόμαλος ἔχει ἱδρύσει ἕνα πολὺ καλὸ ζαχαροπλαστεῖον. *Βασίλ. Λάγκας* καὶ *Κωνστ. Μητρόπουλος* ἐκ Βλαχοκερασιᾶς τῆς Τριπόλεως διατηροῦν ἑστιατόριον (Lunch) καὶ κρεοπωλεῖον. *Γεώργιος* καὶ *Κωνσταντῖνος Εὐγενόπουλοι* ἐκ Μαζείκων τῶν Καλαβρύτων ἔχων ἑστιατόριον (Lunch). *Ἰωάννης Τριανταφύλλου* καὶ *Χαράλ. Ἀλε-*

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ.

Οἱ ἐν Πιττσβούργῳ ἔγκριτοι ὁμογενεις
Ἀδελφοὶ Τσάκαλη [Ἐπαμεινώνδας, Σταῦρος, Γεώργιος]

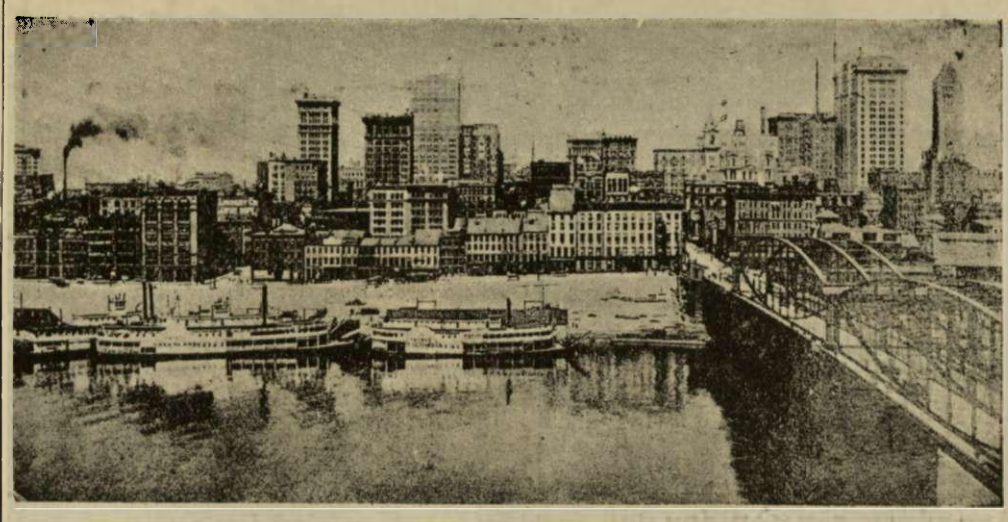

Η ΚΑΠΝΙΖΟΥΣΑ ΠΟΛΙΣ

Τὸ Πιττσβοῦργον τὸ ὁποῖον ἑώρτασε τὴν 150ετηρίδα του ἐσχάτως
(Ἴδε σχετικὴν περιγραφήν)

ΤΑΞΕΙΔΙΑ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΟΠΑΙΔΩΝ

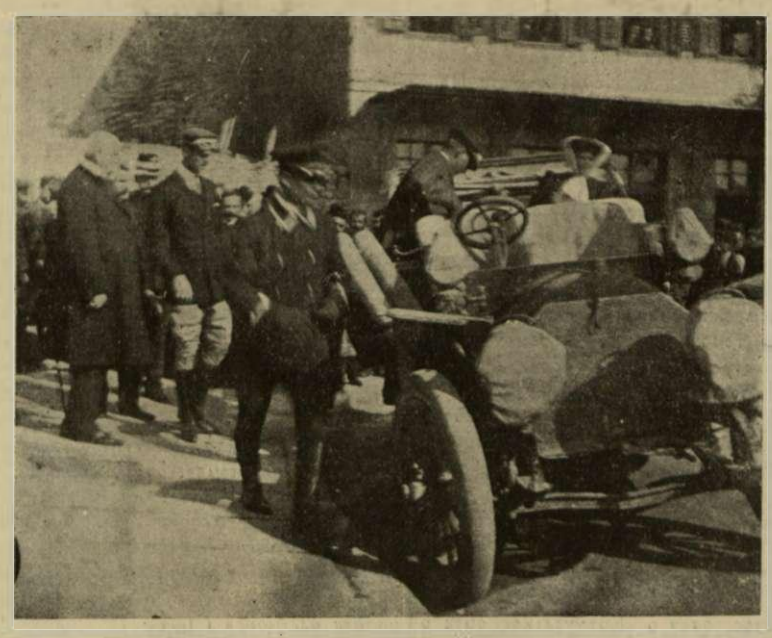

Οἱ βασιλόπαιδες Ἀνδρέας καὶ Χριστόφορος μετὰ τῆς πριγκηπίσσης Ἀλίκης ἐκκινοῦντες μὲ τὸ αὐτοκίνητόν των ἐκ Λαμίας διὰ τὴν Λοκρίδα πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ αὐτόθι μεταλλείου κατὰ πρόσκλησιν τοῦ κ. Μάτσα Φωτ τῆς ἐρασιτέχνιδος κ. Κ. Τσ. (Λαμία) Τὸ αὐτοκίνητον τοῦτο ἔβαλε ἐγγλέζικα εἰς τὴν θέσιν του ἐσχάτως ἐν τῇ ὁδῷ Πατησίων ὁ φρουρὸς χωροφύλαξ Β. Τίγκας.

ΤΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

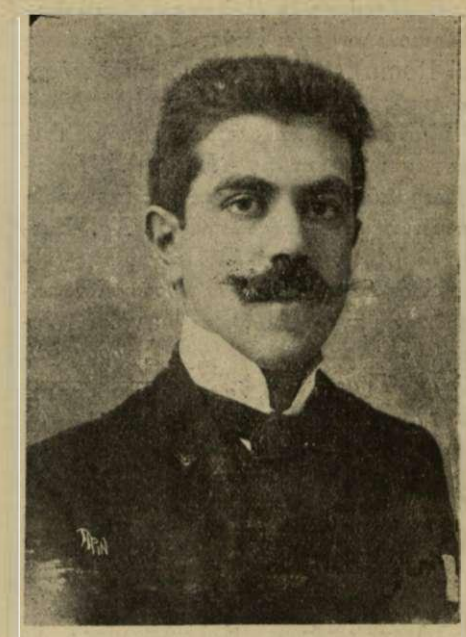

ΛΟΥΚΑΣ Θ. ΡΟΥΦΟΣ—ΚΑΝΑΚΑΡΗΣ

Εἶναι ὁ υἱὸς τοῦ ἀειμνήστου Θάνου Ρούφου—Κανακάρη, τοῦ μεγαλοιδεάτου καὶ μεγαλοπράγμονος Δημάρχου Πατρέων, βουλευτοῦ φιλοπάτριδος ὑπουργοῦ τιμήσαντος διὰ τῆς ἀξιοπρεπείας καὶ εὐσυνειδησίας αὐτοῦ ὃ ἔφερε μέγα ὄνομα.

Ὁ νεαρὸς πολιτευτής, μὲ τὴν ἀπείρως εὐγενῆ φυσιογνωμίαν του καὶ τὸν εὐγενέστερον χαρακτῆρα του, διαδεχθεὶς τὸν μεγάλον πατέρα του, συνέπραττεν ἕως χθὲς μετὰ τοῦ ἐκλιπόντος γόντος πολιτικοῦ ἀνδρός, τοῦ Ἰ. Ρούφου, ἀστέρος λάμψαντος μεγαλοπρεπῶς ἐν τῷ Ρουφικῷ στερεώματι, ἐξελέγη δὲ ἤδη καὶ ἅπαξ βουλευτής.

Ἤδη καλεῖται ἐπὶ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ ὅλου Ρουφικοῦ Κόμματος.

Κόμμα, τὸ Ρουφικόν, ἀνῆκον εἰς τὴν πολιτικὴν ἱστορίαν, εἰς τὰς σελίδας τῆς ὁποίας διαλάμπει μεγαλουργοῦν, δράσαν καὶ καὶ κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους τῆς ἐλευθέρας πολιτικῆς σταδιοδρομίας τῆς Ἑλλάδος πολυειδῶς καὶ πολυτίμως, ἀναδειχθὲν διὰ τὴν συνεκτικότητα καὶ τὴν Γερμανικήν του πειθαρχίαν τὸ πρῶτον ἐν Ἑλλάδι, ἐστράφη εὐθύς, ὀρφανισθὲν τοῦ ἀρχηγοῦ του, ἐπὶ τὸν πρωτεξάδελφον ἐκείνου κ. Λουκᾶν Ροῦφον—Κανακάρην. Μόλις ἐκεῖνος ἔκλεισε μοίρα ἀπηνεῖ, τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ἀφῆκε τὴν ζωὴν μὲ τὰς τελευταίας του λέξεις ὑπὲρ τοῦ Κόμματός του καὶ τοῦ Λαοῦ, τὸ Κόμμα, φιμῶσαν οἰονεὶ καὶ τὰ στόματα ἀντιπάλου ἀπλαστίας, ἐσκέφθη μετὰ τῆς αὐτῆς ἀστραπιαίας ἀντιλήψεως καὶ ταχύτητος ἵν ἐδιδάχθη καὶ ἐνεστερνίσθη ἀπὸ τὸν γόντα Γιάννην του, περὶ τῆς ἐν τῷ μέλλοντι δράσεώς του. Καί, περιστοιχίσαν τὸν Λουκᾶν, βραστὸν εὐθαλῆ τῆς μεγάλης ταύτης Ἑλληνικῆς οἰκογενείας, πολιτευτὴν ἐπίσης εὐγενῶν καὶ μεγαλοφρόνων αἰσθημάτων, χαρακτῆρος ὑπερηφάνου καὶ πολιτείας ἀξιοπρεπεστάτης, εἶπε :

— Ἰδού με καὶ πάλιν ἐπὶ τῆς πολιτικῆς σκηνῆς ἀρρήκτως ἡνωμένον ἐν τοῖς αἰσθήμασι καὶ τῇ ἰδέᾳ μὲ νέαν Ρουφικὴν κεφαλήν.

Ἐπλανήθησαν λοιπόν, ὅσοι τυχὸν ἐνόμισαν ὅτι θὰ διασπασθῶσιν αἱ Ρουφικαὶ τάξεις, ἅμα τῷ θανάτῳ τοῦ Ἰωάννου Ρούφου. Παραμένουσιν ἀσάλευτοι, καὶ τὸ Κόμμα τῶν μεγάλων παραδόσεων θὰ βαδίσῃ καὶ μὲ τὸν νέον Ἀρχηγόν του, ἐμπνεόμενον ἐπίσης ἐκ τῆς ἀποτελούσης αὐτὸ ἰδέας, τὴν αὐτὴν ὁδὸν τῆς κοινωφελείας καὶ τῆς βαθείας συναισθήσεως τῆς ὑπὲρ τοῦ Λαοῦ καὶ τῆς Πατρίδος ἀποστολῆς του.

ξόπουλος ἐκ Τρικκάλων τῆς Κορινθίας ἔχουν ἱδρύσει ἀμφότεροι ἑστιατόριον (Lunch). *Βασ. Ι. Μπούρας* ἐκ Παλαμαρίου τοῦ Δήμου Τρικολώνων ἔχει ἱδρύσει Σφαιριστήριον (Pool Room). *Κ. Μιχαλόπουλος* καὶ *Εὐάγ. Καστραντᾶς* ἑστιατόριον (Lunch) *Νικόλαος Γκανᾶς* ἐκ Βλαχοκερασιᾶς τῆς Τριπόλεως ἔχει ἑστιατόριον (Lunch). *Ἰωάννης Πετρολιᾶς* ἐκ Βλαχοκερασιᾶς ἔχει ἱδρύσει κουρεῖον μετὰ στιλβωτηρίου. *Χρ. Σμερωνῆς* καὶ *Ἀθ. Ζέρβας* ἐκ Πύργου τῆς Ἠλείας οἱ ὁποῖοι διατηροῦν ξενοδοχεῖον φαγητοῦ καὶ ὕπνου ἐπὶ τῆς 4th ave. *Ι. Κυρήμης* ἐκ Λακωνικῆς ἔχει ξενοδοχεῖον. *Γεώργιος Γραφειάδης* ἐκ Σπάρτης, ἑστιατόριον κλπ. Ἐφημέριος τῆς κοινότητος εἶνε ὁ αἰδ. *Παρθένιος Ροδόπουλος* ἀρχιμανδρίτης. Ἐκ δημοσιογραφικοῦ καθήκοντος ὀφείλω νὰ σημειώσω καὶ τὸν διδάσκαλον τῆς ἐνταῦθα Ἑλλην. κοινότητος κ. *Νικηφόρον Μανωλᾶν* ἐκ Σύρου ὅστις μεγάλους κόπους καταβάλλει πρὸς διδασκαλίαν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης εἰς τοὺς Ἑλληνόπαιδας. Τὸ ἔργον τοῦ κ. Μανωλᾶ εἶνε πολὺ ὑψηλὸν καὶ πρέπει ὅλη ἡ κοινότης νὰ βοηθῇ αὐτὸν εἰς τὸ ἐθνικὸν καθῆκόν του.

EAST PITTSBURG

Μίαν ὥραν μακρὰν τοῦ Pittsburg εἶνε ἡ κωμόπολις East Pittsburg ἐν τῇ ὁποία κατοικοῦσι περὶ τοὺς 300 Ἕλληνες, ἐξ ὧν οἱ πλεῖστοι ἐργάζονται εἰς τὰ διάφορα ἐργοστάσια, ὀλίγιστοι διατηροῦσι μικρὰ καταστήματα. Οἱ καλλίτεροι αὐτόθι ἐγκατεστημένοι Ἕλληνες εἶνε οἱ κ. κ. *Πετρόπουλος* ὅστις διευθύνει μέγα ἑστιατόριον, *Γεώργιος Σκουτέλης* ὅστις ἔχει ζαχαροπλαστεῖον, *Γεώργιος Χρηστόπουλος* καφφενεῖον καὶ τινες ἄλλοι.

Ἐν τῷ East Pittsburg εἶνε καὶ τὰ μεγάλα ἐργοστάσια τοῦ περιφήμου δισεκατομμυριούχου Κάρνεζη εἰς τὰ ὁποῖα ἐργάζοντο πρὸ τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως περὶ τὰς 25 χιλ. ἐργατῶν, ἤδη ὅμως ὡς ἐκ τῶν ὀλίγων ἐργασιῶν ἐργάζονται μόνον 5 χιλ.

MC KEES ROCKS

Τὸ Mc Kees Rocks εἶνε ἓν μικρὸν χωρίον ἀπέχον 20′ μὲ τὸ τράμ. Εἶνε πολὺ ὡραῖον μέρος καὶ ἐν αὐτῷ διαμένουσι περὶ τοὺς 200 Ἕλληνες ἐργαζομενοι εἰς τὰ ἐκεῖ ἐργοστάσια, ἔχουσι καὶ 2 καφφενεῖα τὸ ἓν τῶν ὁποίων διευθύνει ὁ κ. *Ἐπ. Πατέας* ἐκ Μαλαπασίου τῆς Ἠλείας. Μεταξὺ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἐγνώρισα καὶ τοὺς κ. κ. *Γεώργιον* καὶ *Πέτρον ἀδελφοὺς Παπαπετροπούλου* ἐξ Ἁγίου Ἰωάννου τῆς Ἠλείας. Ἀμφότεροι ἐργάζονται μετὰ ζήλου καὶ ταχέως θέλουσι ἐπιτελέσει μεγάλας προόδους.

Χ. ΜΑΥΡΙΚΙΔΗΣ

Υ. Γ. Προχθὲς ἔφθασεν ἐνταῦθα ὁ πρεσβευτὴς κ. Λ. Κορομηλᾶς, τὸ ἑσπέρας ἐν τῇ αἰθούσῃ ἐνοικιασθείσῃ πρὸς τοῦτο ἐξεφώνησε λόγον ἐνώπιον πλήθοντος ἀκροατηρίου Ἑλλήνων, τονίσας τὴν ἀνάγκην τῆς ἱδρύσεως Πανελληνίου Συλλόγου ὅπως δυνηθῶσι καὶ οἱ Ἕλληνες νὰ καταλάβωσι τὴν ἐμπρέπουσαν αὐτοῖς θέσιν ἐν Ἀμερικῇ μεταξὺ τῶν διαφόρων ἄλλων λαῶν.

ΠΡΟΣΕΧΩΣ: Ἐκτενὴς περιγραφὴ τῶν ἐν New Kastle, Youngstown καὶ Cleveland Ἑλλήνων

ΙΔΟΥ Η ΑΜΕΡΙΚΗ !!!
ΣΤΟΥ **ΜΠΕΗ...**

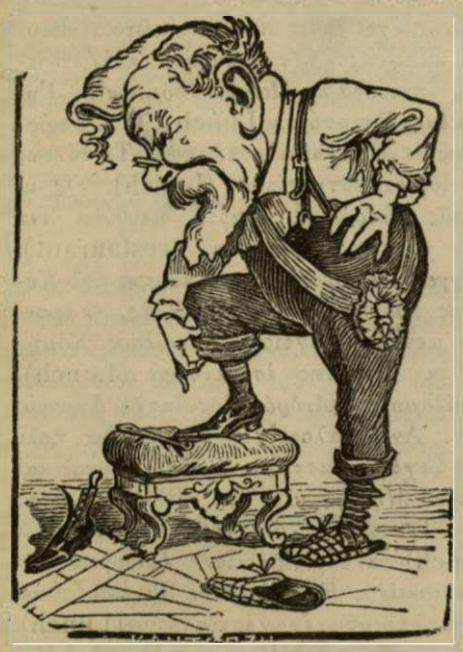

Σταδίου 43 — Ἀθήνας

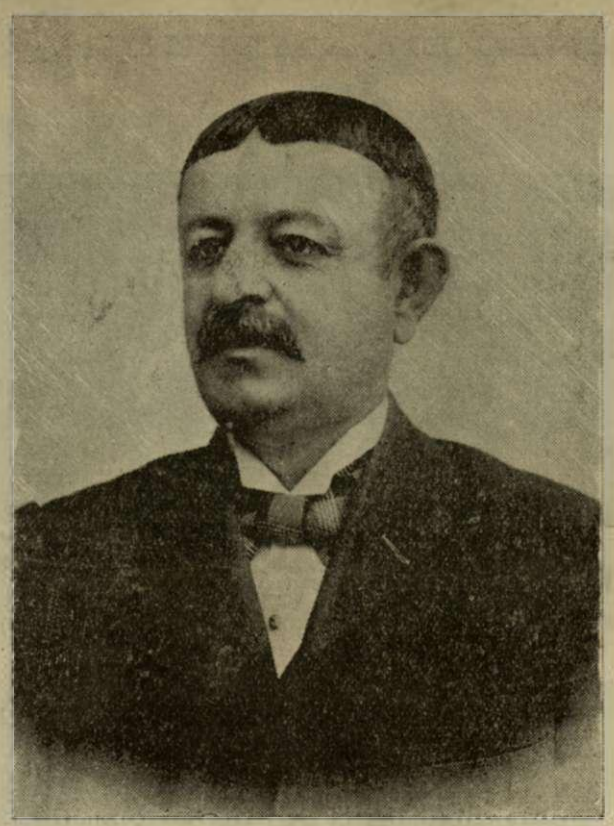

Ν. ΑΜΒΡΑΖΗΣ

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ

ΤΙ ΥΠΟΧΡΕΟΙ ΤΟΥΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥΣ Η ΜΩΣΑΪΚΗ ΕΝΤΟΛΗ

«Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν» ἢ ἄλλη τις ἐντολὴ ἀνωτέρα αὐτῆς;

ὑπὸ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ Χ. ΑΜΒΡΑΖΗ

Καθηγητοῦ τοῦ Β′ Βαρβ. Γυμνασίου

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ τέλος)

— Καὶ ὅμως! ἀνέκραξεν ὁ συνάδελφός μου, καὶ ὅμως ὁ Χριστὸς εἶπεν εἰς τὴν αὐτὴν περίστασιν, ὡς ἀναφέρει ὁ Ματθαῖος, «ἐν ταύταις ταῖς δυσὶν ἐντολαῖς ὅλος ὁ Νόμος καὶ οἱ Προφῆται κρέμανται» Ἄρα ὁ Νόμος καὶ οἱ Προφῆται κρέμανται ἐν τῇ ἐντολῇ «*Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν*».

— Βεβαίως, εἶπον, ὁ Χριστὸς εἶπεν «*ὅλος ὁ Νόμος*». Ἀλλὰ ποῖος νόμος; Ὁ Μωσαϊκὸς βεβαίως, καὶ οὐχὶ ὁ Εὐαγγελικός. «*Οἱ Προφῆται*», εἶπεν. Ἀλλ' οἱ Προφῆται εἶνε ἐν τῷ Μωσαϊκῷ νόμῳ, καὶ οὐχὶ ἐν τῇ Εὐαγγελικῇ χάριτι. Ἀλλ' ὁ Μωσαϊκὸς Νόμος, παρακαλῶ, ὁ ὑποχρεῶν τοὺς Ἰουδαίους, ἦτο τόσον τέλειος, ὥστε νὰ ὑποποχρεοῖ καὶ τοὺς χριστιανούς; Τότε διατί ὁ Χριστὸς λέγει, ὅτι «*ἦλθε πληρῶσαι τὸν Νόμον*;» (Ματθ. ε′. 17) *Πληροῦται*, δηλ. συμπληροῦται ὅ,τι εἶνε κενὸν, ἀτελές. Τοιοῦτον ἀτελῆ νόμον, τοιαύτην ἀτελῆ ἐντολὴν ἐντέλλεται εἰς τοὺς Χριστιανοὺς ὁ Χριστός; Ἀλλὰ τότε τί συνεπλήρωσε; Καὶ ὅμως συνεπλήρωσε· διότι εἰς τὸ «*μὴ φονεύσῃς*» προστέθετο τὸ «*μὴ ὀργισθῆναι εἰκῆ*» καὶ εἰς τὸ «*μὴ μοιχεύσῃς*» τὸ «*μὴ ἐπιθυμῆσαι ἐν τῇ καρδίᾳ*». Ἂν ὁ Μωσαϊκὸς νόμος ἦτο τόσον τέλειος, ὅσον ὁ Εὐαγγελικὸς, οὔτε ὁ Χριστὸς θὰ συνεπλήρου αὐτόν, οὔτε ὁ Ἀπόστολος Παῦλος θὰ ἔγραφε περὶ αὐτοῦ, ὅτι ὁ «νόμος *παιδαγωγὸς* ἡμῖν γέγονεν εἰς Χριστὸν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν· ἐλθούσης δὲ τῆς Πίστεως «*οὐκέτι ὑπὸ παιδαγωγὸν ἐσμὲν*» (Γαλάτ. γ′. 24).

— Δὲν εἶπον, ἀπεκρίθη ὁ συνάδελφός μου ὅτι ὁ Μωσαϊκὸς νόμος εἶνε τόσον τέλειος, ὅσ ν ὁ Εὐαγγελικὸς, ἀλλ' ὅτι ἡ ἐντολὴ, «*Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν*» εἶνε καὶ Εὐαγγελικὴ ἐντολὴ, δηλ. ἐντολὴ τοῦ Χριστοῦ, ὑποχρεοῦσα τοὺς Χριστιανούς...

— Οὐδόλως, ἀνέκραξα. Ἡ ἐντολὴ τοῦ Χριστοῦ ἀπαιτεῖ οὐχὶ τὸ ἴσον καὶ τὴν ἀμοιβαιότητα, ὡς ἡ Μωσαϊκὴ, ἀλλὰ θυσίαν καὶ αὐταπάρνησιν. Ὁ Χριστὸς ἐντέλλεται ἡμῖν νὰ ἀγαπῶμεν τὸν πλησίον μας οὐχὶ ὡς τὸν ἑαυτόν μας ἀλλὰ *περισσότερον τοῦ ἑαυτοῦ μας*. Ἐὰν ἀγαπῶμεν τὸν πλησίον ὡς τὸν ἑαυτόν μας, πῶς, ἐν ἀνάγκῃ, θὰ θυσιάσωμεν τὸν ἑαυτόν μας ὑπὲρ αὐτοῦ, ἀφοῦ κατὰ τὴν Μωσαϊκὴν ἐντολὴν, ἀγαπῶμεν καὶ τὸν ἑαυτόν μας, ὅσον ἀγαπῶμεν καὶ τὸν πλησίον μας;

— Ἀληθὲς τοῦτο, εἶπεν ὁ συνάδελφός μου, καὶ τώρα ἀργίζω νὰ κατανοῶ ὅ,τι μέχρι τοῦδε δὲν εἶχον νοήσει καλῶς. Ἂς ἴδωμεν λοιπὸν, προσέθηκε, ποῦ ὁ Χριστὸς ἐντέλλεται αὐτὴν τὴν ἐντολὴν, ἡ ὁποία ἐντέλλεται *νὰ ἀγαπῶμεν τὸν πλησίον μας περισσότερον ἀπὸ τὸν ἑαυτόν μας*.

— Ἐν αὐτῷ τούτῳ, εἶπον, τῷ κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγέλιον, ὀλίγα κεφάλαια μετὰ τὴν περικοπὴν τὴν ὁποίαν ἀνέπτυξας.

— Δηλαδή; εἶπε.

— Ἐν τῷ ΙΗ′. Κεφ. στίχ. 18—23. «Καὶ ἐπηρώτησέ τις αὐτὸν ἄρχων, λέγων, Διδάσκαλε ἀγαθὲ, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, τί με λέγεις ἀγαθόν; Οὐδεὶς ἀγαθὸς, εἰμὴ εἷς, ὁ Θεός. Τὰς ἐντολὰς οἶδας: Μὴ μοιχεύσῃς· μὴ φονεύσῃς· μὴ κλέψῃς· μὴ ψευδομαρτυρήσῃς· τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου. Ὁ δὲ εἶπε, ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου. Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, *ἔτι ἓν σοι λείπει· Πάντα*, ὅσα ἔχεις, πώλησον, *καὶ διάδος πτωχοῖς*, καὶ ἕξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ· καὶ δεῦρο, ἀκολούθει μοι... Ἀκούεις; Ὁ ἄρχων οὗτος ἐφύλαξεν, ὡς λέγει ἐκ νεότητος αὐτοῦ ὅλας τὰς ἐντολὰς τοῦ Μωσαϊκοῦ νόμου· ἄρα ἐφύλαξε καὶ τὴν ἐντολὴν «*Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου, ὡς ἑαυτόν*». Καὶ ὅμως ἦτο *ἐλλιπής*. *Τῷ ἔλειπεν ἕν*, διὰ νὰ ἦνε Χριστιανός. Ἔπρεπε νὰ ἀγαπᾷ τὸν πλησίον του *ὑπὲρ τὸν ἑαυτόν του*, δηλ. ὤφειλεν, ἐν ἀνάγκῃ νὰ πωλήσῃ τὰ ὑπάρχοντά του, καὶ νὰ τὰ διαμοιράσῃ ὅλα εἰς τοὺς πτωχούς, τουτέστι *νὰ θυσιάσῃ ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐκείνων*.

— Ἀληθῶς, εἶπε τότε ὁ συνάδελφός μου, ἀληθῶς, ἔχεις δίκαιον. Ἡ Εὐαγγελικὴ ἐντολὴ ἀπαιτεῖ παρὰ τῶν Χριστιανῶν περισσότερα παρ' ὅσα ἡ ἐντολὴ τοῦ Μωσαϊκοῦ νόμου ἀπαιτεῖ παρὰ τῶν Ἰουδαίων. Λυποῦμαι δὲ πολὺ, ὁμολογῶν τὴν πλάνην μου, διότι μὴ κατανοήσας τὴν εὐαγγελικὴν πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπην ὡμίλησα σήμερον περὶ αὐτῆς οὐχὶ ὡς χριστιανὸς ἱεροκήρυξ πρὸς χριστιανοὺς, ἀλλ' ὡς Ραββῖνος πρὸς Ἰουδαίους. Πλὴν σὲ εὐχαριστῶ, ἀδελφέ. Κάλλιον ἀργὰ παρὰ ποτέ! Ἂς εἴπω καὶ ἐγὼ ὡς ὁ Σωκράτης, «Δεῖ σε κεἰ γέροντα μανθάνειν», καὶ «Κρειττόν σε ὀψιμαθεῖ εἶναι ἢ ἀμαθῆ». Ὄντες ἤδη ἀμφότεροι σύμφωνοι ὡς πρὸς τὸ ὑπὸ συζήτησιν θέμα ἂς ἐξετάσωμεν, εἶπεν ὁ φίλος μου Ἱεροδιάκονος, τὴν περὶ τούτου διδασκαλίαν τοῦ Χριστοῦ, ἵνα φωτισθῶμεν πληρέστερον περὶ αὐτῆς.

— Ἐν τῷ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγελίῳ, εἶπ ν, σαφέστατα βλέπομεν, ὅτι ὁ Χριστὸς καταργεῖ τὴν διὰ τοὺς Ἰουδαίους Μωσαϊκὴν ἐντολὴν «*Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν*», καὶ νομοθετεῖ *Καινὴν ἐντολὴν* διὰ τοὺς Χριστιανούς. «*Ἐντολὴν καινὴν δίδωμι ὑμῖν*, λέγει, ἵνα *ἀγαπᾶτε ἀλλήλους· καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς, ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους*» (Ἰωάν· ΙΓ′. 34). Ἀκούεις; Νὰ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους οὐχὶ κατὰ τὴν Παλαιὰν ἐντολὴν «Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου, ὡς σεαυτόν», τὴν ὁποίαν σὺ σήμερον ἀνέπτυξας εἰς τοὺς ἀκροατάς σου, ἀλλὰ κατὰ τὴν *Καινὴν*, δηλ. *περισσότερον ἀπὸ τὸν ἑαυτόν μας*, ὅπως Αὐτὸς μᾶς ἠγάπησε. Καὶ πόσον Αὐτὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς; *ὡς ἑαυτόν*; Οὐχί· ἀλλὰ *ὑπὲρ ἑαυτόν*, διότι ἀπέθανεν ὑπὲρ ἡμῶν. Ἐὰν μᾶς ἠγάπα ὡς ἑαυτὸν, δὲν θὰ ἀπέθνησεν ὑπὲρ ἡμῶν. Καὶ ὑπὲρ ἡμῶν, τίνων ὄντων ἀπέθανε; φίλων ἢ ἐχθρῶν; Ἐχθρῶν βεβαίως, διότι ἤμεθα ἀσεβεῖς εἰδωλολάτραι, καὶ δὲν ἐγνωρίζομεν Αὐτόν. Διαρρήδην λέγει τοῦτο ὁ Παῦλος. «Ἔτι γὰρ Χριστὸς, ὄντων ἡμῶν ἀσθενῶν, κατὰ καιρὸν ὑπὲρ *ἀσεβῶν* ἀπέθανε.... Συνίστησι δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην πρὸς ἡμᾶς ὁ Θεὸς, ὅτι, *ἁμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν*, Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανεν». Συγκεφαλαιοῦντες τὰ ἀνωτέρω τί ἐξάγομεν; Ὅτι ἡ ἐντολὴ «ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς ἑαυτὸν» δὲν εἶνε εὐαγγελικὴ ἐντολὴ ἀφορῶσα τοὺς Χριστιανοὺς, ἀλλ' Ἰουδαϊκὴ, ἀφορῶσα τοὺς Ἰουδαίους. Εἰς τοὺς Χριστιανοὺς ὁ Χριστὸς ἔδωκε *καινὴν ἐντολὴν*, τὴν ἐντολὴν *τῆς αὐταπαρνήσεως καὶ τῆς θυσίας καὶ αὐτῆς τῆς ζωῆς ὑπὲρ τοῦ πλησίον*. Τὴν ὑψίστην ταύτην Χριστιανικὴν ἐντολὴν ἐξεπλήρωσαν οἱ ἀείμνηστοι ἡμῶν Πατέρες, οἱ γίγαντες Χριστιανοὶ τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος, θυσιασθέντες ὑπὲρ τοῦ πλησίον, δηλ. ὑπὲρ τῆς Πατρίδος, καὶ ἐκπληροῦσι πάντες οἱ φιλοπάτριδες, οἱ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς Πατρίδος ἀποθνήσκοντες. Εἴμεθα σύμφωνοι, ἀγαπητὲ συνάδελφε; τῷ εἶπον.

— Ναί! εἶπε συγκεκινημένος ὁ ἀγαπητός μοι συνάδελφος, ναί! Εἴμεθα συμφωνότατοι... εὑρισκόμην ἐν τῇ πλάνῃ... τὸ ὁμολογῶ. καὶ σὲ εὐχαριστῶ, διότι μὲ ἐξήγαγες αὐτῆς... Εἰς τὸ ἑξῆς θὰ κηρύττω τὴν εὐαγγελικὴν ἐντολὴν πρὸς τοὺς Χριστιανοὺς, καὶ οὐχὶ τὴν Ἰουδαϊκήν· ὡς ἐὰν ἦσαν Ἰουδαῖοι.

Καὶ ἐκαλημυκτίσθημεν.

Ἔκτοτε ὁ ἀγαπητός μοι φίλος καὶ συνάδελφος, ὅταν κηρύττῃ, δὲν συνιστᾷ τὴν Μωσαϊκὴν ἐντολὴν «Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου, ὡς ἑαυτόν» εἰς τοὺς ἀκροατάς του, ἀλλὰ τὴν *Καινὴν*, τὴν Εὐαγγελικήν. «*Ἐντολὴν Καινὴν* δίδωμι ὑμῖν ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. *Καθὼς ἐγὼ ἠγάπησα ὑμᾶς, ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους*». (Ἰωάν. ΙΓ′. 34).

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΣΕΛΙΣ ΤΗΣ «ΑΛΗΘΕΙΑΣ»

ΤΟ Α′ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΩΝ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΙΣ

Ἡμέρα Πέμπτη.—Συνεδρία 31 Ἰουλίου 1908.

(**Δεκτομερὴ ἐπίσημα πρακτικά**)

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ὁ Προεδρεύων Ἀντιπρόεδρος τοῦ Συνεδρίου κ. *Γ. Στρούμπος* καταλαμβάνει περὶ ὥραν ὀγδόην πρὸ μεσημβρίας τὴν ἕδραν τοῦ Προέδρου καὶ ἄρχεται ἡ Συνεδρίασις. Ἀναγινώσκονται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως ὑπὸ τοῦ Γραμματεύοντος *Γ. Γιαννικοπούλου* καὶ ἐπικυροῦνται. Τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας των οἱ Παιδαγωγοὶ κ.κ. *Χ. Οἰκονόμου* καὶ *Δ. Ζαλοῦχος*. Καὶ κατὰ πρῶτον ἀναγινώσκονται ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου ἔγγραφος δήλωσις τοῦ ἀντιπροσώπου Ἠλίας κ. *Π. Κοροβέση* δηλοῦντος ὅτι ἀναχωρῶν ἐξ οἰκογενειακῶν λόγων ἀνατίθησι τὴν ἀντιπροσωπείαν τοῦ Νομοῦ Ἠλείας εἰς τὸν δημοδιδάσκαλον Ἀμαλιάδος (Ἠλείας) *Γ. Γιαννικόπουλον* δηλώσαντα ὅτι κατὰ καθῆκον εὐχαρίστως ἀποδέχεται αὐτήν Ἀκολούθως ὁ κ. Πρόεδος ἐξαιτεῖται παρὰ τοῦ Σώματος τὴν ἄδειαν ὅπως τὸ Προεδρεῖον δημοσιεύσῃ εἰς τὰς ἐφημερίδας δήλωσιν διαφωτιστικὴν πρὸς ἄρσιν τῆς μεταξὺ Παιδαγωγῶν καὶ Δημοδιδασκάλων γεννηθείσης παρεξηγήσεως ἔκ τινων λεχθέντων ἐν τῷ Συνεδρείῳ. Ἐκ τούτων λαμβάνων ἀφορμὴν ὁ κ. *Θ. Μπακόπουλος* (ἀντιπρόσωπος Ἀττικῆς) δηκαιολογεῖ τὴν ψῆφον ἣν μόνος αὐτὸς ἔδωκεν ὑπὲρ τῆς ἀναθέσεως τῆς Προεδρείας (τῆς Ἑνώσεως) εἰς Δημοδιδάσκαλον διότι ὡς εἶπε τρέφει μεγάλην ἐκτίμησιν εἰς τὸν Δημοδιδασκαλικὸν Κλάδον καὶ θεωρεῖ ἑαυτὸν ἱκανὸν ἵν' αὐτοδιοικηθῇ. Οἱ κ. κ. *Α. Μακριναῖος* (Φθιώτιδος) *Γ. Παπαδημητρίου* (Λαρίσσης) *Ἰω. Θεοφίλης* (Τριφυλλίας) καὶ *Δ. Καφτάνης* (Εὐβοίας) ἀπαντῶσιν ἐξ ὀνόματος τοῦ Συνεδρίου ὅτι οὔτε παρεξήγησις οὔτε ἄλλο τι ἔλαβε χώραν μεταξὺ παιδαγωγῶν καὶ δημοδιδασκάλων καὶ ἑπομένως πᾶσα ἐπὶ τοῦ προκειμένου συζήτησις παρέλκει ἀφοῦ μάλιστα ἐκ μέρους τοῦ Συνεδρίου ἀπενεμήθη δικαία καὶ προσήκουσα ἐκτίμησις εἰς τὸ Σῶμα τῶν παρ' ἡμῖν κκ. Παιδαγωγῶν, ἐκλεγέντος ὡς Προέδρου τῆς Ἑνώσεως διὰ παμψηφίας σχεδὸν Παιδαγωγοῦ. Κατόπιν τῇ προτάσει τοῦ κ. *Προέδρου* ὑποστηριχθείσῃ καὶ ὑπὸ τοῦ κ. *Κ. Μπακανάκη* συνιστᾶται ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κ. κ. *Βογιᾶ Σταματάκη* καὶ *Παπανικολάου* ὅπως λάβωσι τὴν τιμήν καὶ προσκαλέσωσιν ἵνα προτείνωσι κατὰ τὴν Συνεδρίαν τοῦ προσεχοῦς Σαββάτου (δευτέρας Αὐγούστου) ἐν τῇ Αἰθούσῃ τῆς Ἑταιρείας τῶν Φίλων τοῦ Λαοῦ καὶ ἐπιχύσωσιν ἐπὶ τῶν ὑπὸ τοῦ Συνεδρίου συζητηθέντων θεμάτων τὰ φῶτα τῆς Πείρας καὶ τῆς Ἐπιστήμης των τὰς κυρίας *Ἀλλεξανδρίδου* καὶ *Βαρουξάκη* καὶ τοὺς κκ. *Γ. Δροσύνην*, *Μ. Βρατσᾶνον*, *Π. Οἰκονόμου*, *Χ. Οἰκονόνου*, *Ζαλοῦχον*, *Μιχαλόπουλον*, *Δελμοῦζον*, *Σακελλαρόπουλον*, *Κουρτίδην*, *Βορηᾶν*, *Λάμψαν*, *Σακελλάριον*, *Ζαμάνην*, *Ἐξαρχόπουλον*, *Γρατσιάτσν*, *Στράτον*, *Εὐταξίαν*, *Ρέπουλην*, *Παπαμιχαλόπουλον*, *Θεοδωρίδην*, *Παναγιωτόπουλον*, *Πρωτοπαπαδάκην*, *Χρυσάφην*, *Ἀποστολόπουλον*, τοὺς ἐν Ἀθήναις παρεπιδημοῦντας ἐπιθεωρητὰς τῶν Δημοτικῶν Σχολείων καὶ τὸν τῆς Ἀττικῆς. Μετὰ τοῦτο ὁ κ. *Καφτάνης* παρακαλεῖ ὅπως λήξῃ πᾶσα περαιτέρω ἐπὶ τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ μέρους συζήτησις καὶ τὸ Σῶμα ἀφοῦ θίξῃ ἀκροθιγῶς τὸ Διοικητικὸν μέρος, ν' ἀσχοληθῇ ἰδίᾳ ἐπὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ μέρους τοῦ δευτέρου θέματος Οἱ κ.κ. *Γκιόλμας* καὶ *Μακρναῖος* συνιστῶσι νὰ ὁρισθῇ ἐπιτροπὴ ἥτις προσερχομένη καθ' ὁρισθησομένην ὥραν ἐνώπιον τῶν κκ. ὑπουργῶν τῆς Παιδείας καὶ τῶν Οἰκονομικῶν, σήμερον, συζητήσῃ τὴν ἄρσιν τῆς Ἐγκυκλίου. Ὁ κ. *Νικολάου* ἀναγινώσκει ἔγγραφον ἐπὶ τοῦ θέματος γνώμην (δημοσιευθησομένην ἐν τῇ συνεχείᾳ). Ὁ κ. *Παπανικολάου*, τονίζει ὅτι πάντα τὰ ἄλλα δέον νὰ τεθῶσι κατὰ μέρος καὶ τὸ Συνέδριον νὰ ἐργασθῇ ἀποτελεσματικῶς 1ον ὑπὲρ τοῦ ἀσφαλοῦς καταρτισμοῦ (τῆς ἑνώσεως) καὶ 2ον ὑπὲρ τῆς ἄρσεως τῆς Ἐγκυκλίου ἥτις ἐπείγει, διότι πολλοὶ συνάδελφοι ἐπὶ μῆνας μένουσι ἄνευ μισθοῦ, καὶ τοῦτο διότι, πολλοὶ ταμίαι εὑρίσκονται πρὸ διλήμματος ἀγνοοῦντες ποῖον ἐκ τῶν δύο τὸν Νόμον ἢ τὴν Ἐγκύκλιον νὰ ἐφαρμόσωσι. Ὁ κ. *Καράτζαλος*, παρατηρεῖ, ὅτι τὸ Συνέδριον συνεκροτήθη ὄχι τόσον χάριν τῆς

Ἐγκυκλίου, ὅσον χάριν τῆς ἀναμορφωτικῆς βελτιώσεως τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Ἐξαντληθείσης δὲ τῆς συζητήσεως τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ μέρους τοῦ δευτέρου θέματος, ὁ κ. Πρόεδρος κηρύσσει περαιωμένην τὴν ἐπ' αὐτοῦ συζήτησιν καὶ προκαλεῖ τοιαύτην ἐπὶ τοῦ δευτέρου μέρους, τοῦ Διοικητικοῦ ἐπὶ τοῦ ὁποίου πρῶτος ὑποβάλλει ἐγγράφους γνώμας (δημοσιευθησομένας εἰς τὸ προσεχές) ὁ κ. *Μακρυνᾶος*. Μετὰ ταῦτα λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. *Καράτζαλος*, ὁ ὁποῖος προτείνει τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν Δημοτικῶν ἀρχῶν ἀπὸ τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ τὴν μεταβίβασιν τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν εἰς τοὺς ἐπιθεωρητάς, ἐπαφιεμένου εἰς τὰ Δημοτικὰ Συμβούλια τὸ πολὺ πολὺ ἑνὸς δικαιώματος ἁπλῆς μόνον ἐποπτείας ἐπὶ τῶν Δημοτικῶν Σχολείων. Κηρύσσεται κατὰ τοῦ Ἀνωτάτου Κεντρικοῦ Συμβουλίου ἕνεκα τῆς μεταξὺ τοῦ Κέντρου καὶ τῆς περιφερείας ἐπικρατούσης δυσπιστίας. Ἀναγκαίου ὅμως κριθέντος τοῦ καταρτισμοῦ τοιούτου συμβουλίου θεωρεῖ ἀναγκαίαν τὴν ὕπαρξιν καὶ τὸν κατὰ νομοὺς Ἐποπτικῶν Συμβουλίων. Ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, θέλει, τοῦ μὲν Ἀνωτάτου Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου τὰ μέλη νὰ μὴ μισθοδοτοῦνται, δύο δὲ τῶν μελῶν τῶν κατὰ Νομοὺς Συμβουλίων ν' ἀντικατασταθῶσιν ὑπὸ τοῦ νεωτέρου τῶν Δικαστῶν καὶ οἱουδήποτε ἄλλου καταλλήλου προσώπου ὄχι ἐμπόρου ἢ ἐπιστήμονος. Τὸν Ἐπιθεωρητὴν θέλει πολὺ ὑψηλὰ ἱστάμενον καὶ κάτοχον Εὐρωπαϊκῆς μορφώσεως καὶ ἐπ' αὐτὸν δύο τρεῖς Ἀνώτεροι Ἐπιθεωρηταί. Ἡ διαβάθμισις, προτείνει, νὰ κανονισθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν Οἰκονομικῶν τοῦ Κράτους καὶ τέλος αἱ Διευθυντικαὶ θέσεις νὰ καταλαμβάνωνται ὅλαι διὰ Διαγωνισμοῦ. Ὁ κ. *Καφτάνης* ζητεῖ τὴν ἐντελεῖ κατάργησιν τοῦ ΓΛΗ' Νόμου καὶ τὴν ἐπαναφορὰν τοῦ ΒΤΜΘ συμπεπληρωμένου ἐν ταῖς ἀτελείαις του. Ὁ κ. *Θεοφίλης* κηρύσσεται κατὰ τῶν Νομαρχιακῶν Συμβουλίων, τὰ ὁποῖα, λέγει ἀπέτυχον, καὶ ὑπὲρ ἑνὸς κεντρικοῦ ἐκΠαιδαγωγῶν ὁμοίου πρὸς τὸ τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως. Ἐπιθεωρητὰς ὅμως θέλει ἀλλ' εὐσυνειδήτους καὶ χαρακτῆρας γλωσσομαθεῖς καὶ εὐρωπαϊκῆς μορφώσεως. Προτείνει ὅπως οἱ δημοδιδάσκαλοι σπουδάζωσιν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ἐπὶ διετίαν Ἀνώτερα Παιδαγωγικὰ Φυσικὰ καὶ Τεχνικὰ μαθήματα, τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν Δημοτικῶν Συμβουλίων ἀπὸ τῶν Δημοτικῶν Σχολείων καὶ τέλος ὁ Διευθυντὴς τοῦ Σχολείου νὰ δύναται νὰ δίδῃ τριήμερον ἄδειαν.

[Ἕπεται τὸ τέλος τῆς συνεδριάσεως]

Η ΦΟΒΕΡΑ ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΤΟΥ ΔΗΛΕΣΙ*

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΣΦΑΓΗΝ ΤΩΝ ΑΙΧΜΑΛΩΤΩΝ

Η ΔΙΚΗ ΤΩΝ ΛΗΣΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΒΑΡΒΑΚΕΙΟΝ

ΚΑΤΑΔΙΚΗ ΕΙΣ ΘΑΝΑΤΟΝ

Ἐν τῷ μεταξὺ ταχύτατα γενομένων τῶν σχετικῶν ἀνακρίσεων μετὰ τὴν σφαγὴν ἐξεδίδετο τὴν 29ην Ἀπριλίου τὸ βούλευμα τοῦ Συμβουλίου τῶν Πλημμελειοδικῶν, δι' οὗ παρεπέμποντο ἵνα δικασθῶσιν εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Κακουργιοδικεῖον ἅπαντες οἱ λησταὶ τῆς ληστοσυμμορίας τῶν Ἀρβανιταίων, συγχρόνως δὲ ὡρίσθη ἡ δίκη διὰ τὴν 9ην Μαΐου κλητευθέντων ἐγκαίρως ὅλων τῶν μαρτύρων.

Ἡ συνήθης ὅμως αἴθουσα τῶν συνεδριάσεων τοῦ Κακουργιοδικείου, ἡ ὁποία, ὅπως καὶ τώρα ἀκόμη, ἦτο εἰς τὴν Πλάκαν [ὁδὸς Θουκυδίδου) ἦτο λίαν στενόχωρος καὶ ἐντελῶς ἀκατάλληλος διὰ μίαν τόσον ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος δίκην, καθ' ἣν θὰ παρίσταντο οἱ ξένοι διπλωμάται καὶ πλῆθος ἄλλου κόσμου ἐκ τῶν ἐπισήμων. Ἐκρίθη λοιπὸν προσφορώτερον νὰ ἑτοιμασθῇ πρὸς τοῦτο ἡ αἴθουσα τοῦ Βαρβακείου Γυμνασίου, κριθεῖσα, ὡς ἡ πασῶν καταλληλοτέρα. Ἐννοεῖται λοιπὸν μὲ πόσον ἐνδιαφέρον καὶ μὲ ποίαν συγκίνησιν γενικῶς ἀνεμένετο ἡ ἡμέρα τῆς δίκης.

12 ὥρας συνεχῶς.

Ἡ δίκη κατὰ τὰ ὡρισμένα ἔμελλε ν' ἀρχίσῃ τὴν 10 π.μ. ὥραν ἀλλ' ἦτο τόσον τόσον καταπληκτικὴ ἡ συρροὴ τοῦ κόσμου ἀνδρῶν, γυναικῶν, παιδίων, ὥστε ἐπῆλθε μέγας καὶ ἐπικίνδυνος συνωστισμός, οὐδεμία δὲ τάξις ἦτο δυνατὸν νὰ τηρηθῇ· ἐπειδὴ δὲ ἡ μὴ ἀκριβὴς τήρησις τῶν περὶ εὐταξίας διατάξεων καθίστα ἀδύνατον τὴν τακτικὴν πρόοδον τῆς δίκης, τῇ προτάσει τοῦ Εἰσαγγελέως ἀνεβλήθη ἡ ἔναρξις τῆς δίκης διὰ τὴν 4ην μ.μ. ὥραν. Ἀλλὰ καὶ πάλιν ἕνεκεν ἀπροσδοκήτων αἰτίων ἡ δίκη μόλις ἤρχισε τὴν 5 μμ. παρὰ τέταρτον καὶ ἐξηκολούθησε συνεχῶς ἐπὶ δώδεκα ὥρας διότι ἐπερατώθη τὴν 6 1)2 τῆς πρωΐας τῆς Κυριακῆς ἀρχίσασα τὴν 5—1]4 μμ. τοῦ Σαββάτου (9 Μαΐου), μὲ μόνον δύο διακοπὰς τὴν μίαν τὴν 7 1/4—8 1/4 μμ., καὶ τὴν ἄλλην τὴν 11.20—1 μετὰ τὸ μεσονύκτιον.

Σπανίως δὲ ἢ οὐδέποτε ἐν δίκῃ ἐν Ἑλλάδι γενομένη παρέστη ἀκροατήριον τόσω ἐκλεκτόν, ἰδίως ξένων ἐπισήμων, καὶ διεξήχθη ἐπισημότερον.

Μεταξὺ ἄλλων παρίσταντο ὁ πρέσβυς τῆς Ἀγγλίας Ἔρσκιν μετὰ τῆς κυρίας του καὶ τοῦ γραμματέως τῆς Πρεσβείας, ὁ πρέσβυς τῆς Αὐστρίας Χαϊμερλέυ μετὰ τῆς συζύγου του, ὁ Τάηερμαν μετὰ τῆς κυρίας του, ὁ ναύαρχος Βουτακώ, ὁ πρώην πρέσβυς Τέστας, ὑπάλληλοι τῶν πρεσβειῶν Γαλλίας Ρωσσίας Σουηδίας, οἱ ἄγγλοι δικασταὶ Κούξων καὶ Ἄλλαν, ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς Σαράβας καὶ πλεῖστοι ἄλλοι ἐκ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων ἐν τῇ Ἀθηναϊκῇ κοινωνίᾳ παρέστησαν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς δίκης.

Πρόεδρος τῶν συνέδρων ἦτο ὁ ἐφέτης Ν. Ράδες, Εἰσαγγελεὺς δὲ ὁ παρ' ἐφέταις Γ. Πετμεζᾶς. Γενομένης τῆς κληρώσεως οὔτε ἡ κατηγορία οὔτε ἡ ὑπεράσπισις ἔκαμαν χρῆσιν τοῦ δικαιώματος τῆς ἐξαιρέσεως· οὕτω τὸ δικαστήριον τῶν ἐνόρκων συνεκροτήθη ὑπὸ τῶν πρώτων 12 κληρωθέντων ἐνόρκων, προϊστάμενος δὲ αὐτῶν ὁ πρῶτος κληρωθεὶς Μιχαὴλ Παρίσης. Οἱ κατηγορούμενοι λησταὶ ἐν ὅλῳ ἦσαν οἱ ἑξῆς :

Οἱ κατηγορούμενοι λησταὶ

Φώτης Οἰκονόμου, Κωνσταντ. Μοναχὸς Ἀλέξ. Χορμοβίτης, Περικλῆς Λιώρης οἱ ὁποῖοι εἶχον συμετάσχει εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν καὶ τὴν σφαγὴν τῶν ξένων. Καὶ οἱ λησταὶ *Καλομοίρης, Κατσώνης* καὶ *Τασούλας* μέλη τῆς ἰδίας ληστοσυμμορίας τῶν Ἀρβανιταίων, οἱ ὁποῖοι ὅμως εἶχαν συλληφθῇ πρὸ τῆς αἰχμαλωσίας τῶν ξένων.

Οἱ κατηγορούμενοι εἰσήχθησαν εἰς τὸ ἀκροατήριον ὑποβασταζόμενοι ὑπὸ δύο χωροφυλάκων ἕκαστος διότι πληγωμένοι εἰς τοὺς πόδας δὲν ἠδύναντο νὰ βαδίσωσιν· ὁ Καλομοίρης ὅμως καὶ Φώτης μετεφέρθησαν καὶ εἰσήχθησαν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Κακουργιοδικείου ἐκτάδην κείμενοι ἐπὶ φορείων, διότι καὶ αἱ πληγαί των καὶ ἄλλαι ἀσθένειαι, ἐξ ὧν ὑπέφερον τοὺς ἐκράτουν κλινήρεις.

Ἡ κατάστσις ἰδίως τοῦ ληστοῦ Καλομοίρη ἐνέπνεε τὴν φρίκην. Ἂς φανταστῇ τις ἕνα σκελετόν, περιβεβλημένον δέρμα ὑπομέλαν καὶ ἐρρυτιδωμένον, καὶ ὀφθαλμοὺς βυθισμένους εἰς τὰ κοιλώματα αὐτῶν ἵνα ἔχῃ ἰδέαν τοῦ φρικτοῦ θεάματος τοῦ Καλομοίρη.

Ὁ Πρόεδρος τῶν συνέδρων διώρισε δικηγόρον των ἐξ ἐπαγγέλματος τὸν κ. Ποταμιάνον, ὁ ὁποῖος ὅμως ἀπεχώρησεν ὅταν οἱ λησταὶ οἱ ἴδιοι διώρισαν συνηγόρους των τοὺς δικηγόρους Κωνστ. Κολοκοτρώνην καὶ Γουλιμήν.

Ἐννοεῖται ὅτι ὅλου τοῦ ἀκροατηρίου τὰ βλέμματα ἦσαν καρφωμένα ἐπὶ τῶν ληστῶν. Οὗτοι δὲ καίτοι προσεπάθουν νὰ κρύψωσι τὴν ταραχήν αὐτῶν οὐχ ἧττον παρίστων τὸ οἰκτρὸν θέαμα μόλις *καταπνιγομένης λύσσης*.

Αὐθαδέστεροι καὶ περιφρονοῦντες τὰ πάντα ἐφαίνοντο οἱ Κωνσταντῖνος Μοναχός, Ἀλέξιος Χορμοβίτης καὶ Περικλῆς Λιώρης, τὴν συμπάθειαν δὲ καὶ τὴν ἀπορίαν ἐκίνει ἡ ὡραία μορφὴ τοῦ Τασούλα, μολονότι τὸ βλέμμα αὐτοῦ, μηδόλως ἐμπνέον τὴν ἐμπιστοσύνην ἐλάμβανον κατὰ διαλείμματα τὴν ἔκφρασιν τῆς κακούργου ψυχῆς του.

Ἐρωτηθέντες οἱ λησταὶ παρὰ τοῦ προέδρου περὶ τῆς πατρίδος των, τῶν ὀνομάτων των καὶ τῶν γονέων των ἀπήντησαν πλὴν τοῦ Λιώρη καταγομένου ἐξ Εἰδυλλίας τῶν Μεγάρων—ὅτι κατήγοντο ἐκ τοῦ Τουρκικοῦ ὅτι δὲ ἦσαν ἐκτὸς ἑνὸς ἀγράμματοι καὶ ἄγαμοι πάντες, ποιμένες δὲ τὸ ἐπάγγελμα· εἷς μόνον εἶπεν ὅτι δὲν ἠξεύρει οὔτε τὸν πατέρα του οὔτε τὴν μητέρα του. Ἐν γένει τὸ ἦθος αὐτῶν ἐδείκνυεν ἀγρίαν πεποίθησιν καὶ τόλμην αὐθάδη.

Μετὰ τὰς προπαρασκευαστικὰς διατυπώσεις καὶ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν βουλευμάτων καὶ τοῦ ἐγκλητηρίου τοῦ Εἰσαγγελέως, ἥτις διήρκεσε μέχρις τῆς 6ης ὥρας, ἤρχισεν ἡ ἀποδεικτικὴ διαδικασία διὰ τῆς ἐξετάσεως τῶν μαρτύρων 16 ἐν ὅλῳ τὸν ἀριθμόν.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Ἡ ἐξέτασις τῶν μαρτύρων.—Καταδίκη εἰς θάνατον.

ΑΠΟ ΤΑ ΕΥΘΥΜΑ

—Τὸ ζήτημα τοῦ ὑποψηφίου προέδρου.

Τὰ μέλη τῆς ζωοφίλου ἑταιρείας τῆς Βοστώνης ἐδήλωσαν ὅτι θὰ ψηφίσουν ἐναντίον τοῦ ὑποψηφίου Προέδρου τῆς Δημοκρατίας κ. Τάφτ. Νομίζετε ὅτι τὸ πράττουν λόγῳ πολιτικῆς—διχογνωμίας ; Διόλου. Οἱ κύριοι ζωόφιλοι ἄγονται μόνον ὑπὸ τῶν ὑπὲρ τῶν ζώων αἰσθημάτων. Νομίζουν ὅτι ὁ κ. Τάφτ ποῦ εἶναι ἐκ τῶν ὀγκωδεστέρων μελῶν τῆς ἀνθρωπίνου οἰκογενείας, βασανίζει ἱππεύων τὸν συμπαθῆ μας ἀδελφὸν ἵππον, διότι ὁ Τάφτ καταγίνεται φοβερὰ εἰς τὴν ἱππασίαν.

Λέγεται μάλιστα ὅτι μίαν φορὰν ποιήσας πολύωρον ταξείδιον μὲ τὸν ἵππον του καὶ ἀγγείλας ὅτι ἔφθασε εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον εἰς τὸν πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας ἢ εἰς ἕνα ὑπουργὸν οὗτος τοῦ ἀπήντησε :

— Εἰδοποιήθην αἰσίαν ἄφιξίν σας. Ἀλλὰ εἶναι καλὰ τὸ ἄλογο ;

Τώρα οἱ ζωόφιλοι τῆς Βοστώνης τοῦ ἔστειλαν τὸ ἑξῆς τελεσίγραφον πρὸς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ συμμορφωθῇ ἐὰν θέλῃ νὰ λάβῃ τὰς ψήφους των.

— Ἢ ἀφήσατε τὴν ἱππασίαν, λέγει τὸ τελεσίγραφον, ἢ νὰ λιγναίνεται πρὸ τῶν ἐκλογῶν. Ὅταν ζυγίζῃ κανεὶς 300 λίτρες (108 ὀκάδες περίπου] σὰν ἐσᾶς δὲν πρέπει νὰ ἱππεύῃ. Εἶναι ἀκατανόμαστος σκληρότης νὰ παιδεύετε ἔτσι ἓν κακόμοιρον ζῶον. Ὅταν ἔχει κανεὶς τὸ σῶμά σας, πηγαίνει εἰς τὸ αὐτοκίνητον, ἢ ἂν θέλῃ νὰ πηγαίνῃ καβάλα πέρνει ἕνα ἐλέφαντα».

Αὐτὰ εἶπαν οἱ ἐκλογεῖς τῆς Βοστώνης εἰς τὸν κ. Τάφτ.

Τί θὰ κάμῃ τώρα ὁ κ. ὑποψήφιος ; Θὰ λιγναίνῃ, θὰ ἀγοράσῃ αὐτοκίνητον, ἢ θὰ πάει καβάλα σὲ ἐλέφαντα ἀπάνου ;

ΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ

ΕΝΟΣ ΤΡΙΚΑΝΤΟΥ

Ἢ Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΚΑΙ Η ΜΥΛΩΝΟΥ

ΧΙΟΥΜΟΡΙΣΤΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

[*Κατὰ τὸ Ἱσπανικὸν τοῦ* **Ντ'Αλαρκὸν**]

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγ. φύλλου).

Ἐννοεῖτε, ὅτι ἀκριβῶς κατὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ Γαρδούνια ὁ μπάρμπα Λουκᾶς εἶχε φθάσῃ εἰς τὸ σπίτι του καὶ εἶδε ὅσα εἶδεν ἀπὸ τὴν τρύπα τῆς κλειδωνιᾶς.

Ἂς ἀφήσωμεν λοιπὸν τὸν Νομάρχην ἐκεῖ εἰς τὸ κρεββάτι καὶ τὸν Γαρδούνια προχωροῦντα πρὸς τὴν πόλιν, ὅπου μετ' οὐ πολὺ θὰ τὸν ἀκολουθήσῃ ὁ μπάρμπα Λουκᾶς μὲ τὴν κάπα καὶ τὸ τρικαντό.

Ἀλλ' ἂς ὑπάγωμεν ν' ἀνεύρωμεν τὰ ἴχνη τῆς γενναίας Ναβαρέζας εἰς τὸν δρόμον τοῦ χωρίου.

Αἱ φωναὶ τῆς ἐρήμου

Ἓν μόνον ἐπεισόδιον ἐσημειώθη κατὰ τὸ ταξείδιον τῆς Ναβαρέζας. Εἶχεν αἰσθανθῇ μίαν στιγμὴν τρόμου ὅταν ἤκουσε τὸν κρότον τοῦ ἀτσαλιοῦ τῆς πυρόπετρας καθὼς διέβαινε τοὺς κάμπους.

— Μὴ τυχὸν καὶ εἶνε κανένας μπράβος τοῦ Νομάρχου ; ἐσκέφθη....καὶ ἂν μὲ πιάσῃ τώρα ;

Καὶ ἐνῷ ἔλεγεν αὐτὰ τὴν ἴδιαν στιγμὴν καὶ ἀπὸ τὸ ἴδιον μέρος, ἕνας ὄνος ἠκούσθη νὰ ὀγκᾶται.

— Γαιδάροι μέσα στὴν ἐρημιὰ τοῦ λειβαδιοῦ τέτοια ὥρα !... ἐξηκολούθησε λέγουσα χαμιλὰ ἡ κυρὰ Φρασκίτα....Καὶ ἔπειτα χωρὶς νὰ εἶνε ἐδῶ γύρω κανένα ὑποστατικόν !... Μὰ τὸ ναί !.... μάγισσες φαίνεται τριγυρίζουν ἀπόψε στοὺς κάμπους.

Ἀλλ' ἡ ὄνισσα ποῦ τὴν ἔφερε ἐπάνω της ἐνόμισε πρέπον νὰ μὴ ἀφήσῃ χωρὶς ἀπάντησι τὴν ὁμόφυλόν της καὶ ἔβγαλε καὶ αὐτὴ ἕνα ὀγκηθμόν.

— Σύχασε δκιμονισμένη ! εἶπεν ἡ Ναβαρέζα κάνουσα τὸν σταυρόν της.

Καὶ φοβουμένη καμμία ἄσχημη συνάντησιν, ἔβγαλε τὸ ζῶον ἀπὸ τὸν δημόσιον δρόμον καὶ τὸ ἔσπρωξε ἀνὰ μέσον τῶν αὐλάκων.

Καὶ ἦσαν ἕνδεκα ὧραι τῆς νυκτὸς ὅταν ἔφθασε χωρὶς κανὲν ἄλλο ἐπεισόδιον εἰς τὰς θύρας τοῦ πλησίον χωρίου.

Ἕνας βασιλεὺς τοῦ καιροῦ ἐκείνου

Ὁ κύριος Δήμαρχος τοῦ χωριοῦ ἄρχιζε ἐκείνη τὴ στιγμὴ νὰ ἀποκοιμηθῇ βαθειὰ μὲ τὴν πλάτη του ἐπάνω στὴν πλάτη τῆς γυναικός του, οὕτως ὥστε τὸ δημαρχιακὸν ζεῦγος ἐσχημάτιζε ἀκριβῶς τὸν δικέφαλον ἐκεῖνον αὐστριακὸν ἀετὸν ποῦ περιέγραψεν ὁ ἀθάνατος Κουεβέδος, ὅτε ἔξαφνα ὁ Τονουέλος ἐκτύπησε στὸν συζυγικὸν θάλαμον διὰ νὰ ἀναγγείλῃ ὅτι ἡ κυρὰ Φρασκίτα *ἐκείνη ἐκεῖ τοῦ μύλου*, ἤθελε νὰ μιλήσῃ μὲ τὸν κύριον Ἰωάννην Λόπεζ.

Περιττὸν νὰ ἐπαναλάβωμεν τὲς γρύνιες καὶ τὲς βλασφημίες μὲ τὰς ὁποίας ὁ φίλος δήμαρχος τῆς βαρέλας ἐσηκώθη ἀπὸ τὸ κρεββάτι καὶ ἐνδύθηκε.

Ἂς ἐξακολουθήσωμεν τὸ διήγημα ἀπὸ τὴν στιγμὴν ποῦ ἡ μυλωνοῦ τὸν εἶδε νὰ ἔλθῃ τεντώνων τὰ μέλη του σὰν ἕνας ἀθλητὴς ποῦ δοκιμάζῃ τὰ μούσκολά του.

— Καλησπέρα σας, εἶπεν χασμώμενος ἐξακολουθητικῶς. Τί σᾶς φέρει ἐδῶ ; Δὲν σᾶς εἶπεν ὁ Τονουέλος νὰ μείνετε εἰς τὸν μῦλον; Ἀπειθῆτε λοιπὸν εἰς τὰς ἀρχάς ;

— Πρέπει νὰ ἰδῶ τὸν Λουκᾶ μου, ἀπεκρίθηκε ἡ Ναβαρέζα. Πρέπει νὰ τοῦ πῆτεότι ἡ γυναῖκα του εἶνε ἐδῶ...

— Πρέπει ! πρέπει !... Κυρά μου ! Μοῦ φαίνεται σὰν νὰ λησμονῆς ποῦ μιλᾶς μπροστὰ στὸν Βασιλιᾶ !...

— Ἀφῆστε με ἥσυχη, μὲ τοὺς βασιλιάδες σας, κύριε Δ. Ζουὰν δὲν ἦρθα ἐδῶ νὰ παρασταίνω κωμωδίες ! Ξέρετε πολὺ καλὰ τί μοῦ συμβαίνει ! Ξέρετε καλὰ διατὶ φυλάκισαν τὸν ἄνδρα μου.

— Δὲν ξέρω τίποτε, κυρὰ Φρασκίτα !.. Καὶ ὅσο γιὰ τὸν ἄνδρα σας δὲν εἶνε διόλου φυλακή, μὰ στὸ σπίτι μου ἐδῶ, ποῦ εἶνε σὰ δικό μου, καὶ ὅπου τὸν ἐδέχθηκα καθὼς δέχομαι τοὺς ἀρχόντους... Πήγαινε Τονουέλο, ξύπνησε τὸν μπάρμπα Λουκᾶ καὶ πές του νὰ ἔλθῃ ἐδῶ γλήγορα...Ὡς τόσον...πέστε μου τί συμβαίνει !... Μὴ φοβηθήκατε νὰ κοιμηθῆτε μόνη σας ; Αἴ ;

— Ἀφῆστε τα αὐτὰ κύριε Ζουάν ! Μὴ κάμετε τώρα τὸν ἔξυπνο. Ξέρετε καλὰ ποῦ οὔτε ἡ ξυπνάδα σας μᾶρέσῃ οὔτε ἡ σοβαρότης σας Σεῖς καὶ ὁ Νομάρχης ἐκάματε τὸ ἕνα σας νὰ μὲ χανδακώσετε, ἀλλὰ ἐκάματε μονάχα μία τρύπα στὸ νερό. Καὶ μένα μὲ βλέπετε τώρα ἐδῶ χωρὶς νὰ ἔχω νὰ ντραπῶ γιὰ τίποτες, ὁ κύριος Νομάρχης σας μαχοψυχάει στὸν μῦλο !

— Μαχοψυχάει ὁ Νομάρχης; ἐφώναζεν ὁ ὑφιστάμενος. Κυρία, τὸ λέτε σοβαρά ;

— Θαρρῶ ποῦ τἀκούσατε καλά. Λοιπὸν ἔπεσε στὴν δεξαμενὴ τοῦ νεροῦ καὶ λίγο νὰ πνιγῇ ἔπιασε μία πλευριτίδα ἢ κάτι τέτοιο...Ἂς κουρεύεται τώρα ἡ γυναῖκα του ! Ἐγώ, ἦλθα ἐδῶ νὰ ζητήσω τὸν ἄνδρα τὸν δικό μου, χωρὶς νὰ μ' ἐμποδίζῃ τοῦτο νὰ πάγω αὔριον στὴ Μανδρίτη νὰ διηγηθῶ ὅλα αὐτὰ εἰς τὸν Βασιλέα....

— Διάβολε ! Διάβολε ! ἐψιθύρισεν ὁ Ζουὰν Λοπέζ.—Ἐμπρός ! Μανουέλα !... κόρη μου γλήγορα ἑτοίμασε τὸ μουλάρι μου... Κυρὰ Φρασκίτα, πηγαίνω στὸν μῦλον...καὶ ἀλλοίμονόν σας ἐὰν ἐκάμετε νὰ πάθῃ τίποτα δυσάρεστο ὁ κύριος Νομάρχης !

— Κύριε Δήμαρχε, κύριε Δήμαρχε ! ἐφώναξεν ὁ Τονουέλος, ἐμβαίνων μέσα εἰς τὸ δωμάτιον πειὸ πεθαμένος παρὰ ζωντανός. Ὁ μπάρμπα Λουκᾶς δὲν εἶνε πειὰ εἰς τὸν ἀχυρῶνα. Καὶ ἡ ὀνισσά του ἐξηφανίσθη ἀπὸ τὸν σταῦλο, καὶ ἡ θύρα τῆς αὐλῆς εἶνε ἀνοικτή !.. εἰς τρόπον ὥστε τὸ πουλὶ ἐπέταξε πειὰ ἀπὸ τὸ κλουβί.

(Ἕπεται συνέχεια)

Au Petit Elegant

[ΕΙΣ ΤΟ ΜΙΚΡΟΚΟΜΨΟΝ]

Νέον τέλειον παιδικὸν τμῆμα

τοῦ καλλιτεχνικοῦ ὑποδηματοποιείου

ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΥ & ΚΩΒΑΙΟΥ

36 ὁδὸς Κολοκοτρώνη 36

ΜΗΤΕΡΕΣ ! Διὰ τὰ χαριτωμένα μικρά σας δὲν θὰ εὕρητε κομψότερα, στερεώτερα, φθηνότερα ὑποδήματα παρὰ εἰς τὸ **Νέον παιδικὸν τμῆμα** τοῦ ὑποδηματοποιείου μας,

Au Petit Elegant !

ΕΙΣ ΤΟ ΜΙΚΡΟΚΟΜΨΟΝ

ΕΛΑΦΡΑ ΣΤΗΛΗ
ΤΗΣ "ΑΛΗΘΕΙΑΣ,,

Πατήρ τις ἀποθανὼν ἀφῆκεν εἰς τοὺς 6 υἱούς του κληρονομίαν τὸ ἀπέναντι κτῆμα. Τοῦτο ἀπετελεῖτο ἀπὸ ἓξ οἰκίας ἴσας καὶ ὁμοίας καὶ

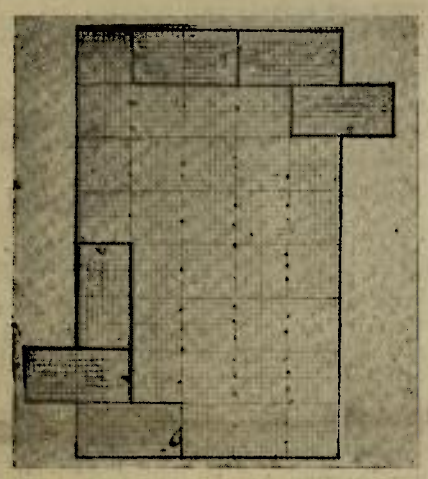

διατεταγμένας ὡς τὸ σχῆμα (ἀριθ. 1-2-3-4-5-6) δεικνύει καὶ ἀπὸ τὸ εἰς τὸ μέσον οἰκόπεδον.

Ἀλλ' ἐν τῇ διαθήκῃ του ὁ πατὴρ διέταττεν ὅπως τὸ οἰκόπεδον τοῦτο μοιρασθῇ εἰς 6 οἰκόπεδα ἴσα τὸ ἐμβαδὸν καὶ ὅμοια τὸ σχῆμα.

Ἐρωτᾶται : *Πῶς θὰ γίνῃ ὁ μοιρασμὸς οὗτος τοῦ οἰκοπέδου* ;

(*Ἐστάλη ὑπὸ Χριστοφ. Βασιλοπούλου Λάρισσα*)

Ἡ λύσις πρέπει νὰ παρασταθῇ ἐπὶ φύλλου χάρτου περιέχοντος τὸ ἀνωτέρω σχῆμα. Ἡ διανομὴ τῶν οἰκοπέδων νὰ παρασταθῇ πρὸς διάκρισιν ἢ διὰ γραμμάτων ἢ διὰ ἀριθμῶν.

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τέλους τοῦ μηνός. Ἑκάστη λύσις ἵνα ληφθῇ ὑπ' ὄψει πρέπει νὰ συνοδεύεται μὲ 10λεπτον γραμματόσημον. Θὰ δοθοῦν βραβεῖα : 1ον ἑξαμ. πολυτελὴς «Ἀληθείας» 2ον ἑξάμ. λαϊκὴ «Ἀληθείας» 3ον, 4ον τρίμηνος λαϊκὴ «Ἀληθείας».

ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΑΠΕΛΛΑ ΠΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ

Η ΝΕΑ ΓΥΝΑΙΚΑ — ΝΕΑ ΣΧΕΔΙΑ—ΤΙΜΑΙ ΩΡΙΣΜΕΝΑΙ

Ὑμίψηλα νεώτατα σχήματα τῆς ἀρίστης ποιότητος μὲ ἀτλαζωτὴν φόδραν δραχ. 11, ἄνευ φόδρας δραχ. 10.50, καστόρινα καλῆς ποιότητος δραχ. 8.50.

Ρεμποΰπλικαι καστόριναι, καθὼς καὶ μερινοῦ ἀρίστης ποιότητος μαῦραι καὶ διαφόρων χρωμάτων, εἰς νεώτατα σχήματα ἀπὸ δραχ. 11 μέχρι δραχ. 2.

Γυναικεῖα πιλήματα Ploumies ἀδιάβροχα ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν λαγοδερμάτων καὶ ἐκ μαλλίων μερινῶν νεωτάτους χρωματισμοὺς καὶ μεγέθη, εὐθηνότατα δέ.

Ἅπαντα τὰ πιλήματα τῶν πίλων κατασκευάζονται ἐν τῷ ἐργοστασίῳ ἀπὸ τῆς πρώτης ἀκατεργάστου ὕλης, ἤτοι ἐκ δερμάτων λαγῶν καὶ λοιπῶν.

Ὑποστηρίξατε τὴν βιομηχανίαν Σας, ἐὰν εἶνε ἀρτία καὶ ἀνταποκρίνεται

ΑΠΟΘΗΚΗ ΑΙΟΛΟΥ 157

Η «ΑΛΗΘΕΙΑ» ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΠΑΡΤΗΝ

Πωλεῖται εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον τοῦ κ. Ζαχ. Ζαχαράκη, ὡς καὶ ἡ «Ἀκρόπολις» τὸ Α. Ο. Δ. Ο. καὶ ἡ ζωντανὴ ἱστορία ὅλου τοῦ Κόσμου.

ΛΑΪ[illegible] Ρ[illegible] Α
Πώλησις Λ[illegible] Ομολογιῶν Ἐθν[illegible] ἐ[illegible] ρι[illegible] κατοβολ[illegible]
Τ[illegible] ΤΗ[illegible] ΙΟΝ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΤΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΙΑΣ
Κ. ΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ
198-ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ-198 ΑΘΗΝΑΙ

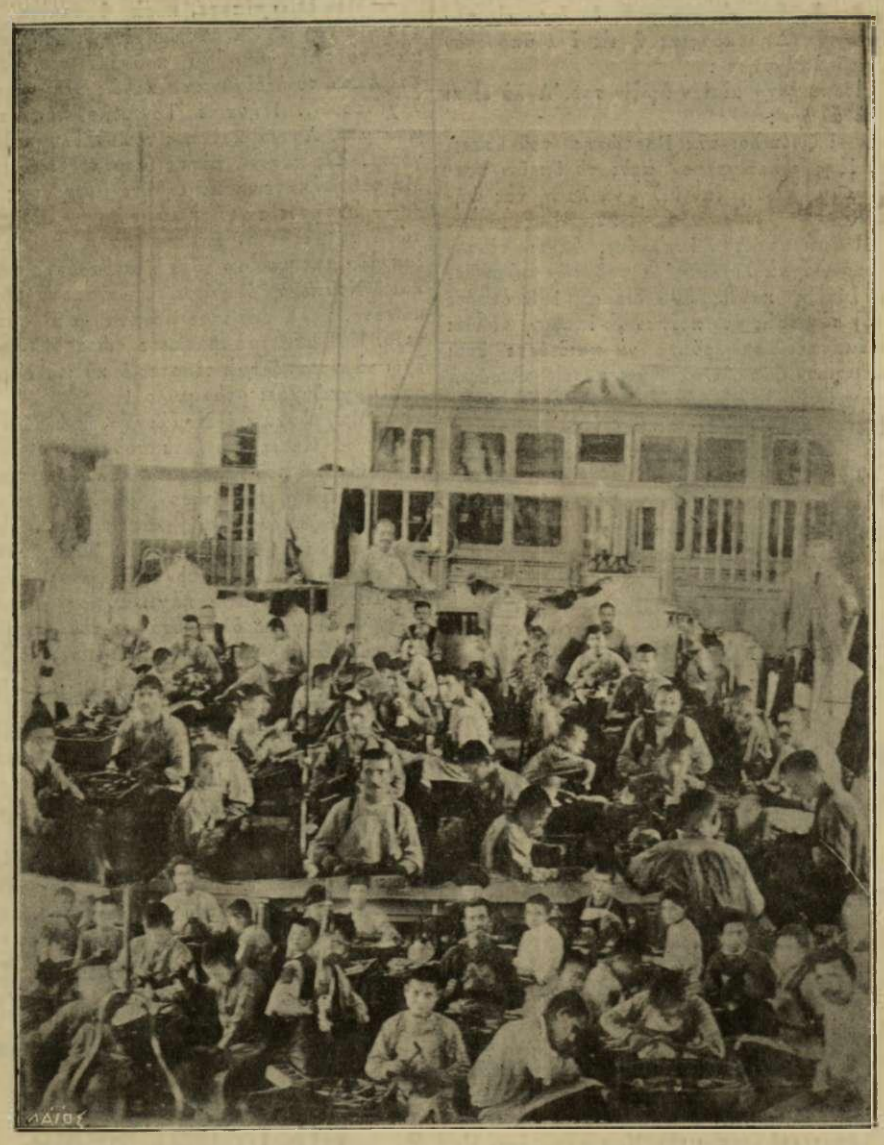

Παραγωγὴ καὶ ἐξαγωγὴ 100—περίπου ζεύγη τὴν ἡμέραν

ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΙ ΠΙΛΟΙ
ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
Κας Π. Ι. ΤΖΑΝΕΤΟΥ
Μετεφέρθη 107—Ὁδὸς Ἑρμοῦ—107
(*ἄνωθι Καπνικαρέας*)

Ἀνταποκρινόμενοι εἰς τὴν θερμὴν ὑποστήριξιν τῆς Σης πελατείας ἡμῶν, ἐκομίσαμεν πλουσιωτάτην συλλογὴν ὑφικῶν καὶ τὰ πλέον νουβωτὲ μοδέλα τῶν ὀνομαστοτέρων Οἴκων τῶν Παρισίων.

Metropole Hotel
ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ
Η "ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ,,
ΕΝ PITTSBURG Pa.
(*τῆς Ἀμερικῆς*)
ΑΔΕΛΦΩΝ ΤΣΑΚΑΛΗ
114 4th. ave.

Διακρίνεται διὰ τὴν πλουσίαν καὶ καινουργῆ ἐπίπλωσίν του. Δωμάτια εὐήλια καὶ εὐάερα. Καθαριότης ἄψογος. Ὑπηρεσία πρόθυμος.
Συνιστᾶται καὶ παρ' ἡμῶν θερμότατα.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ
ΕΛΛΗΝΙΚ. ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑΣ
Α. ΔΙΑΚΑΚΗ

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Δευτέραν ὥραν μεσημβρίαν ἀκριβῶς ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ δι' ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ.
Δευτέραν ὥραν 7 μ. μ. διὰ Λαύριον, Ἀλιβέριον, Χαλκίδα, Λίμνην, Αἰδηψὸν (τὸ θέρος), Στυλίδα, Ὠρεοὺς καὶ Βόλον.
Τετάρτην ὥραν 7 μ. μ. διὰ Χαλκίδα, Αἰδηψὸν (τὸ θέρος) Βόλον καὶ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ.
Τετάρτην ὥραν 8 μ. μ. διὰ Μονεμβασίαν, Ἁγίαν Πελαγίαν, Νεάπολιν, Γύθειον, Πορτοκάγιον, Γερολιμένα, Λιμένιον, Σελινίτσαν, Καρδαμύλην, Καλάμας καὶ Νησίον.
Πέμπτην ὥραν 8 μ. μ. διὰ Σῦρον, Πάρον, Νάξον, Ἴον, Οἴαν καὶ Θήραν.
Σάββατον ὥραν 7 μ. μ. διὰ Λαύριον, Ἀλιβέριον, Χαλκίδα, Λιμνην, Αἰδηψὸν (τὸ θέρος) Στυλίδα, Ὠρεοὺς καὶ Βόλον.
Κυριακὴν ὥραν 7 μ. μ. διὰ Σῦρον, Ἰκαρίαν Καρλόβασι, Βαθύ, Νέαν Ἔφεσον, Λέρον, Κάλυμνον, Κῶ, Σύμην, Ῥόδον, Χάλκην, Κάρπαθον καὶ Κάσον.
Πρακτορεῖα. Ἐν Ἀθήναις ὁδὸς Σταδίου 66 Τηλέφωνον 253.—Ἐν Πειραιεῖ Πλατεῖα Καραϊσκάκη. Τηλέφωνον 94.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ
ΜΕΤΑ ΣΧΟΛΗΣ ΓΛΩΣΣΩΝ
ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ·

Ἱδρύθη ἐν Σμύρνῃ ὑπὸ τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ Δ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ, διδάκτορος τῆς Φιλοσοφίας καὶ Θεολογίας, Ἐμπορικὸν Λύκειον, ὅπερ θὰ περιλαμβάνῃ πλῆρες Γυμνάσιον, Σχολὴν γλωσσῶν καὶ Παρθεναγωγεῖον.

Ἐν τῷ Ἐμπορικῷ τούτῳ Λυκείῳ θὰ διδάσκωνται πλὴν τῆς Ἑλληνικῆς, ἡ Λατινική, Γαλλική, Ἀγγλική, Τουρκικὴ καὶ Γερμανική, πρὸς τοῦτο δὲ ἐξησφαλίσθησαν αἱ ὑπηρεσίαι δοκίμων καθηγητῶν, διδασκάλων καὶ διδασκαλισσῶν.

Τὸ πρωτότυπον τοῦτο Ἑλληνικὸν Ἐκπαιδευτήριον, ὅπερ ἤρξατο νὰ περιβάλλῃ ἀμέριστος ἡ ἀγάπη τῶν ἁπανταχοῦ ὁμογενῶν, συνιστᾷ καὶ μόνον τὸ ὄνομα τοῦ εὐσεβοῦς καὶ ἀρτίως μεμορφωμένου ἱδρυτοῦ αὐτοῦ.

Κανονισμοὶ τοῦ Λυκείου εὑρίσκονται εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «Ἐλευθερίας».

Τὸ μόνον πατριωτικὸν
Τὸ μόνον εἰλικρινὲς
Τὸ μόνον Ἑλληνικὸν

ΛΑΧΕΙΟΝ
ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΜΕ ΜΙΑΝ ΔΡΑΧΜΗΝ ΚΕΡΔΟΣ 100,000 ΔΡΑΧΜΩΝ

ΠΡΟΣΕΧΕΙΣ ΚΛΗΡΩΣΕΙΣ
26 Ὀκτωβρίου καὶ 31 Δεκεμβρίου 1908

ΕΙΔΙΚΟΝ ΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟΝ
Χ. Π. ΣΚΑΛΤΣΟΥΝΗ
ΙΑΤΡΟΥ
Ὁδὸς Ζήνωνος 6 Α.

ΤΟ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟΝ
Καλλιτεχνικὸν κέντρον τῶν Ἀθηνῶν
Γ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΥ
Καλλιτέχνου — Φωτογράφου
ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ ΑΡΙΘ. 8.